

Komünist Parti Üzerine Epoch Times Yorumları - Bölüm 2

Çin Komünist Partisinin Başlangıcına Dair

Giriş

Xu Shen tarafından yazılan *Basit ve Karmaşık Karakterleri Açıklamak [Explaining Simple and Analyzing Compound Characters]* (Shuowen Jiezi) kitabına göre (tarih İ.Ö. 147, Doğu Han Hanedanlığında) "parti" veya "çete" anlamındaki Çin karakteri *Dang* sırasıyla "teşvik et veya savun" ve "karanlık veya siyah" anlamına muadil iki radikalden ibarettir. İki radikali bir araya getirdiğimizde karakter "karanlığı teşvik etmek" anlamına gelir. "Parti" veya "parti üyesi" ("çete" veya "çete üyesi" olarak da yorumlanabilir) onur kırıcı, küçültücü bir anlam taşır. Konfüçyüs "Asil bir kişi gururludur ancak agresif değildir, sosyalleşir ancak partizan değildir" demiştir. *Analects (Lunyu) dipnotlarında* "Yanlışlıkları gizlemek için birbirine yardım eden insanlara çete (parti) oluşturuyorlar denir". Çin tarihinde siyasi hiziplere sık sık *Peng Dang* (gizli komite) denmektedir. Geleneksel Çin kültüründe bu "alçaklar çetesine" eşdeğerdir ve bencil amaçlar için çeteleşmeyi ima eder.

Modern Çin'de Komünist Parti neden ortaya çıkmış, büyümüş ve sonunda da iktidarı ele geçirmiştir? Çin Komünist Partisi Çin Halkının beynine daimi olarak tarihin ÇKP'ni seçmiş olduğunu ve "ÇKP olmadan yeni Çin'in olamayacağını" aşlamıştır.

Komünist Parti'yi Çin halkı mı seçmiştir? Yoksa Komünist Parti çeteleşerek Çin halkının bunu kabul etmesi için güç mü kullanmıştır? Yanıtları tarihten bulmamız gerekir.

Qing Hanedanlığının (1644-1911) sonlarından Cumhuriyet döneminin (1911-1949) ilk yıllarına kadar Çin muazzam harici şoklar ve dahili reformları geniş çabalarla tecrübe etmiştir. Çin toplumu kendini acı veren kargaşalar içinde bulmuştur. Yüce ideallere haiz birçok entellektüel ve insan, ülkeyi ve ülkenin insanlarını kurtarmak istemiştir. Ancak ulusal kriz ve karmaşa ortamında, bu kişilerin de endişeleri büyümüş evvela sukutu hayal sonra da tamamen umutsuzluğa dönüşmüştür. Hastayken bulabildikleri her doktora giden insanlar gibi bunlar da çözümleri için Çin dışına bakmışlardır. Britanya ve Fransız stilleri başarısız olunca da Rus metoduna dönmüşlerdir. Çin'in hızla güçlü olacağı ümidiyle hastalık için en aşırı çare reçetesini yazmaktan çekinmemişlerdir.

Bu umutsuzluğun tam yansıması 1919'daki Dört Mayıs Hareketi olmuştur. Bazı insanlar anarşizmin yandaşı olmuş diğerleri Konfüçyüs doktrinlerinin atılmasını önermiş diğer bir kısımda yabancı kültürün getirilmesini önermiştir. Kısaca bunlar Çin kültürünü reddetmişler ve orta yolun Konfüçyüs doktrinine de karşı çıkmışlardır. Kısa yoldan bir yere varmanın heveslisi olarak geleneksel olan her şeyin yok edilmesini benimsemişlerdir.

Bunların arasında bulunan radikal üyelerin ülkeye hizmet etmek hususunda bir yöntemleri olmadığı gibi diğer yandan da kendi ideal ve isteklerine sıkı sıkıya inanmışlardır. Bunlar dünyanın ümitsiz olduğuna ve Çin'in gelecekteki gelişmesi için doğru yaklaşımı bulduklarına inanmışlardır. Devrim ve şiddet için ihtiraslı davranmışlardır.

Çeşitli gruplar arasında değişik deneyimler farklı teorilere, ilkelere ve yöntemlere sapmalara neden olmuştur. Sonunda bir grup insan Sovyetler Birliğinden Komünist Parti temsilcileri ile

tanışmıştır. Marxizm-Leninizm teorisinden kaldırılan “Siyasi iktidarı elde etmek için şiddet içeren devrim yapmak” düşüncesi bunların heyecanlı beyinlerine çekici gelmiş ve ülke ile halkı kurtarmak arzularına uygun bulunmuştur. Birbirleriyle hemen bir ittifak kurmuşlardır. Tamamiyle yabancı bir kavram olan komünizmi Çin’le tanıştırmışlardır. İlk ÇKP Kongresine toplam onüç temsilci katılmıştır. Sonraları bunların bazıları ölmüş bazıları ÇKP’ye ihanet etmiş veya fırsatçı olarak istilacı Japonlar için çalışarak Çin’in vatan hainleri olmuşlar yada ÇKP’den ayrılarak Kuomintang’a (bundan sonra KMT olarak adlandırılacak Nasyonalist Parti) katılmışlardır. 1949’da ÇKP Çin’de iktidara geldiğinde ilk onüç parti üyesinden sadece Mao Zedong (Mao Tse Tung olarak da yazılır) ve Dong Biwu kalmıştı. ÇKP’nin kurucularının o zaman Sovyetler Birliği’nden alıp, ulusu güçlendirmek için aradıkları çare olarak tanıttıkları “tanrıçanın” gerçekte şeytani bir hayalet ve öldürücü bir zehir olduğunun farkında olup olmadıkları pek açık değildir.

Devrimi yapan ve kazanan Tamamı-Rus Komünist Partinin (Bolşevik) (sonradan Rusya Komünist Partisi olarak bilinmiştir) kafasındaki büyük istek Çin idi. 1920’de Sovyetler Birliği, Üçüncü Komünist Enternasyonel’in veya Comintern’in bir şubesi olan Uzak Doğu Bürosunu kurmuştur. Bu büro Çin’de ve diğer ülkelerde Komünist Partinin kurulmasından sorumluydu. Sumiltsky büronun başı ve Grigori Voitinsky ise müdür vekili idi. Bunlar Chen Duxiao ve diğerleri ile ÇKP’nin kurulması için hazırlığa başladılar. Comintern’in Çin şubesini kurmak için Haziran 1921’de Uzak Doğu Bürosuna ibraz ettikleri öneri ÇKP’nin Comintern tarafından idare edilen bir şube olduğunu endike etmiştir. Uzak Doğu Bürosu’ndan Nikolsky ve Maring’in yardımı ile ÇKP, 23 Temmuz 1921’de resmen kuruldu.

Bundan sonra Komünist hareket Çin’e bir deney olarak girdi ve ÇKP kendini her şeyin üstünde tutarak yolunun üstündeki her şeyi zaptetti ve Çin’e sonu olmayan bir felaket ve yıkım getirdi.

I. ÇKP Kötülüğü Mütemadiyen Biriktirerek Büyüdü

Komünist Parti gibi yabancı ve şeytani bir hayaletin 5,000 yıllık bir medeniyet tarihine haiz Çin gibi bir ülkeye girişi kolay bir iş değildi. ÇKP, ülkeye hizmet etmek isteyen halkı ve vatansaver entellektüelleri “komünist ütopya” sözü ile aldattı. Bunun ötesinde, tüm geleneksel ahlakı ve ilkeleri yok etmek için bir teorik esas oluşturmak isteyen Lenin tarafından da ciddi bir şekilde saptırılan komünizm teorisini de bunlar çarpıttı. Bunlara ilaveten ÇKP’nin çarpıttığı komünizm teorisi, ÇKP’nin yönetimine dezavantaj getiren her şeyi yok etmek ve kontrolünü tehdit eden tüm sosyal sınıfları ve halkı elimine etmek için kullanıldı. ÇKP Endüstriyel Devrim’in inançları yok etme ilkesini ve komünizmin ateistliğini tamamiyle benimsedi. ÇKP komünizmin özel mülkiyeti reddetmesini miras aldı ve Lenin’in şiddet içeren devrim teorisini dışardan getirdi. Bu arada ÇKP, Çin monarşisinin en kötü bölümlerini de benimsedi ve güçlendirdi.

ÇKP’nin tarihi her kötülüğün ister yerli ister yabancı olsun adım adım biriktirilmesi sürecidir. ÇKP kendine miras kalan dokuz özelliği mükemmelleştirdi ve bunlara “Çinli özellik” adı verdi: kötülük, aldatma, teşvik, toplumun kötü insanların tasmalarını çıkartmak, ispiyonculuk, hırsızlık, mücadele, eliminasyon ve kontrol. Daimi krize yanıt verirken ÇKP bu kötü özelliklerin rol oynadığı uzantıları ve etmenleri güçlendirmiş, pekiştirmiştir.

Miras Kalan İlk Özellik: Kötülük – Marxizm-Leninizm Kötülük Şekline Sokmak

Marxizm. Çin Komünistlerinin ilgisini ilk olarak “eski devlet aparatlarını yok etmek ve proleteryanın diktatörlüğünü oluşturmak için şiddet içeren devrimin kullanılması” beyanı çekmiştir. Bu kesinlikle Marxizm ve Leninizm’deki kötülüğün temelidir.

Marxist materyalizm, ekonominin üretim güçleri ve üretim ilişkilerinde dar değer kavramlarına dayanır. Kapitalizmin gelişmemiş ilk safhalarında Marx, kapitalizmin öleceği ve proleteryanın kazanacağına dair kısa görüşlü tahmini yapmış ve tahminin yanlış olduğu tarih ve gerçekler tarafından kanıtlanmıştır. Marxist-Leninist şiddet içeren devrim ve proleteryanın diktatörlüğü güç-siyasetini ve proleteryanın hakimiyetini teşvik eder. *Komünist Manifesto*, Komünist Partinin tarihi ve felsefi temelini, sınıf çatışması ve mücadelesi ile ilişkilendirmiştir. Proleterya iktidarı ele geçirmek uğruna geleneksel ahlaktan ve sosyal ilişkilerden uzaklaşmıştır. Bunların ilk olarak görünmesinden itibaren komünizmin doktrinleri bütün geleneklere karşı gelmiştir.

İnsan doğası bütün kainatta şiddete karşıdır. Şiddet insanları acımasız ve zalim yapar. Dolayısıyla her yerde ve her zaman insanlık temel olarak Komünist Partinin şiddet teorisini reddetmiştir, öyle bir teori ki daha önceki hiçbir düşünce, felsefe veya geleneğe bulunmamakta. Komünist sistem terörü yeryüzüne düşmüştür ama sanki nereden düştüğü belli değildir.

ÇKP’nin şeytani ideolojisi insanların doğayı fethedebileceği ve dünyayı değiştirebileceği kurgusu üzerine kurulmuştur. Komünist Parti, idealleri olan “tüm insanları özgürlüğüne kavuşturma” ve “dünya birliği” bir çok insanın ilgisini çekmiştir. Komünist Parti, özellikle insanların durumundan endişe duyan ve toplumda kendi izlerini oluşturmak isteyen bir çok insanı aldatmıştır. Bu insanlar yukarıda cennetin olduğunu unutmuşlardır. Çok güzel ancak yanlış yola saptırıcı “Yeryüzünde cenneti inşa etmek” nosyonundan ilham alarak bunlar gelenekleri hor görmüşler ve başkalarının yaşamlarını küçümsemişler, dolayısıyla da kendilerini küçük düşürmüşlerdir. Tüm bunları ÇKP’ye övünç duyulacak bir hizmet vermek ve onur kazanmak çabası içinde yapmışlardır.

Komünist Parti “Komünist cenneti” hayalini gerçek gibi tanıtmış ve insanların bu cennet için savaşma arzularını kamçulamıştır. Sağduyu için yeni yaratılmış güçler, o doğumda daha iyi bir dünyadır. [1] Böyle tamamen absürd bir düşünce ile ÇKP insanlık ve cennet arasındaki bağlantılara sekte vurmuş, Çin halkını atalarına ve ulusal gelenek, göreneklerine bağlayan yaşam çizgisini kesmiştir. İnsanlara hayatlarını komünizm uğruna feda etmeleri için çağrıda bulunarak ÇKP zarar verme yeteneğini güçlendirmiştir.

Miras Kalan İkinci Özellik: Aldatmak — Şeytanın Kendini Haklı Göstermek İçin Hileye Başvurması Şarttır

Şeytanın yalan söylemesi şarttır. İşçi sınıfından avantaj sağlamak için ÇKP bu sınıfa “en gelişmiş sınıf”, “kendi çıkarını düşünmeyen sınıf”, “yol gösteren sınıf”, ve “proleterya devriminin öncüleri” ünvanlarını vermiştir. Komünist Partinin köylülere ihtiyacı olduğunda “çiftçilere toprak” sözünü vermiştir. Mao şunları söyleyerek köylülere alkış tutmuştur “fakir köylüler olmadan devrim olmaz; köylülerin rolünü inkar etmek devrimi inkar etmektir.” [2] Komünist Parti kapitalist sınıftan yardım almak ihtiyacı duyduğunda onları “proleterya devriminde yoldaş gezginler” olarak adlandırmış ve onlara “demokratik cumhuriyetçilik”

sözü vermiştir. Komünist Parti KMT tarafından neredeyse yok edilme safhasına getirildiğinde onlara “Çinliler Çinlilerle savaşmaz” çağrısını yüksek sesle yapmış ve onlara KMT liderliğine tabii olma sözü vermiştir. Japonlara karşı savaş (1937-1945) sona erdiğinde ÇKP, KMT’na karşı var gücüyle cephe almış ve onların iktidarını yıkmıştır. Benzer şekilde ÇKP, Çin’in kontrolünü eline geçirdikten sonra kapitalist sınıfı elimine etmiş, sonunda köylü ve işçileri beş parasız proleteryaaya dönüştürmüştür.

Birleşmiş cephe nosyonu ÇKP’nin söylediği yalanların tipik bir örneğidir. KMT’ye karşı iç savaş kazanmak için ÇKP, arazi sahiplerinin ve zengin köylülerin tüm aile fertlerini öldürme genel taktiğinden vazgeçmiş, arazi sahipleri ve zengin köylüler gibi sınıf düşmanları ile “geçici birleşme politikasını” benimsemiştir. 20 Temmuz 1947’de Mao Zedong “düşmanca unsurları azaltmak için arazi sahibi olan sınıfa karşı reaksiyon gösteren birkaç öge hariç daha dingin bir tavır takınmalıyız” diye bildirimde bulunmuştur. Ancak ÇKP iktidarı ele geçirdiğinde arazi sahipleri ve zengin köylüler soykırımdan kaçamamışlardır.

Komünist Parti için söylediği bir şeyin tersini yapmak çok normal idi. ÇKP demokratik partileri kullanmak ihtiyacı duyduğunda bütün partileri “birlikte yaşamak için uzun vadeli mücadele etmek, birlikte denetim yapmak, birbiriyle samimi olmak ve onur ile itibar zedelenmesini paylaşmaya dair” sözleriyle sıkıştırmıştır. Partinin kavramları, kelimeleri, eylemleri veya organizasyonu ile hem fikir olmayanlar ve bunlara uymayı reddedenler elimine edilmiştir. Marx, Lenin ve ÇKP liderlerinin hepsi Komünist Parti siyasi gücünün başka kişiler veya gruplarla paylaşamayacağını her zaman söylemişlerdir. Komünizm en başından beri diktatörlük genlerini kendisiyle birlikte taşımıştır. ÇKP despot ve münhasırdır. İster iktidar girişimleri esnasında ister iktidarı eline geçirdikten sonra başka hiç bir parti veya grupla yakın bir şekilde birlikte mevcut olmamıştır. “Dinlence” adı verilen süreçte bile ÇKP’nin diğerleriyle birlikte mevcudiyeti kareografik bir performanstan öteye geçmemiştir.

Tarih, ÇKP’nin verdiği hiçbir söze inanmamamızı ve ÇKP’nin girdiği taahhütleri yerine getirmesine güvenmememizi bize bildirmiştir. Hangi konuda olursa olsun Komünist Partinin herhangi bir konuda sözüne inanmak demek birinin canına mal olacak bir şeye inanmak demektir.

Miras Kalan Üçüncü Özellik: Teşvik – Nefreti Büyük Beceriyle Karıştırmak ve Kütleler Arasında Mücadeleyi Teşvik Etmektir

Hilekarlık nefreti teşvik eder. Mücadele nefrete dayanır. Nefret mevcut değilse bile yaratılabilir.

Çin kırsal kesimlerinde iyice kökleşmiş ataerkil klan sistemi, Komünist Partinin iktidarı eline geçirmesine temel bir engel olarak rol almıştır. Kırsal toplum önceleri bir diğeriyle uyum içinde idi ve arazi sahipleri ile arazi kiralayanlar arasındaki ilişki tamamen birbirlerini karşı karşıya getirecek cinsten değildi. Arazi sahipleri köylülere yaşamak için ortam teklif ediyorlardı ve buna karşılık olarak da köylüler de arazi sahiplerini destekliyorlardı.

Bu bir şekil karşılıklı birbirine bağımlı ilişki, ÇKP tarafından aşırı sınıf düşmanlığına ve nefrete dönüştürüldü. Uyumluluk kin, nefret ve mücadeleye dönüştü. Makul olan makul olmayan yapıldı, düzen ve cumhuriyetçilik kargaşa ve despotluk oldu. Komünist Parti kamulaştırmayı, para için öldürmeyi ve arazi sahiplerinin, zengin köylülerin, bunların aile ve aşiretlerinin katlini teşvik etti. Bir çok köylü başkalarının arazilerini, mülklerini almak

istememedi. Bazıları gündüz arazi sahiplerinden aldığı gayrimenkulleri gece geri iade ettiler ancak kırsalda bulunan ÇKP çalışma takımlarınca “sınıf bilinçleri düşük” diye eleştirildiler.

Sınıflar arası kini teşvik etmek için ÇKP, Çin tiyatrolarını propaganda aleti olarak kullandı. İyi bilinen bir sınıf baskısı hikayesi olan Beyaz Saçlı Kız [3], temelinde ölümsüz bir kadın hakkında olup sınıf çatışmaları hakkında hiçbir şey içermiyordu. Askeri yazarların kalemleri ile sınıflar arası kini teşvik eden “modern” dramaya, operaya ve baleye dönüştürüldü. Japonya II. Dünya Savaşı esnasında Çin’i istila ettiğinde ÇKP Japon askerleri ile savaştı. Bunun yerine KMT hükümetine saldırdı ve KMT’ni Japonlara karşı savaşmamak ve ülkeye ihanet etmekle itham etti. Ulusal facianın en kritik noktasında bile halkı KMT hükümetine karşı gelmeleri için teşvik etti.

Kitleleri bir diğeriyle mücadeleye girişmeye teşvik etmek ÇKP’nin klasikleşmiş marifetidir. ÇKP, sınıf tayin edilmesinin 95:5 formülünü yarattı, bu formülde nüfusun yüzde 95’i kazanılacak sınıflar olarak tayin edilecek yüzde 5’i ise sınıf düşmanları olarak ilan edilecekti. Yüzde 95 içinde bulunan halk güvenilir idi ancak yüzde 5’in içinde bulunanlar “mücadele” edilmesi gereken sınıftı. Korkudan ve kendilerini koruma gereksiniminden halk yüzde 95 içine dahil olmak için büyük uğraş verdi. Bu da bir çok vakada insanların başka insanlara zarar vermeleri ve hatta yaralamalarını doğurdu. ÇKP siyasi hareketlerinin birçoğunda teşvik kullanarak bu tekniği mükemmelleştirdi.

Miras Kalan Dördüncü Özellik: Toplumun Yüz Karalarının Tasmalarını Çıkartmak – Külhanbeyi ve Sosyal Yüz Karaları ÇKP Yüksek Mevkilerini Oluşturur

Toplumun yüz karalarının tasmalarını çıkartmak kötülük doğurur ve kötülüğün de toplumun yüz karalarını kullanması şarttır. Komünist devrimler sık sık külhanbeylerin ve sosyal yüz karalarının ayaklanmalarını kullanmıştır. “Paris Komünü” sosyal yüz karalarının başını çektiği cinayet, kundakçılık ve şiddete haiz olmuştur. Marx bile “lumpen (eğitimsiz) proleterya” aşağılayarak bakmıştır. [4] *Komünist Manifesto’da*, Marx şunları söylemiştir, “Eski toplumun en alt tabakalarının fırlatıp attığı pasif olarak çürüyen kalabalık, proleterya devrimi ile orda burda harekete sürüklendi, ancak bunların yaşam durumları onları reaksiyoner entrikanın rüşvet alan aletin parçası olarak daha fazla hazırladı”. Diğer yandan bölünmeleri ve cehaletleri nedeniyle köylüler Marx ve Engels tarafından hiçbir sosyal sınıf için yeterli bulunmadı.

ÇKP, Marx’ın teorilerinin karanlık taraflarını geliştirdi. Mao Zedong “Sosyal yüzkaraları ve külhanbeyler toplum tarafından her zaman reddedilmiştir lakin bunlar devrimin kırsal kesiminde gerçekte en cesur, en bütün ve en sağlam duran kesim olmuştur” demiştir. [2] Lumpen proleterya ÇKP’nin şiddet içeren doğasını artırmış ve komünist partinin kırsal kesimde ilk siyasi gücünü oluşturmuştur. Çin literatüründe “devrim” demek “can almak” demektir ki, bu tüm iyi insanlara korkunç ve felaket anlamını vermektedir. Buna rağmen parti “devrimi” müspet anlamı olarak aşılabilmiştir. Benzer olarak Kültür Devrimi esnasında “lumpen proleterya” teriminin bir münazarası esnasında ÇKP “lumpen” kelimesinin kulağa hoş gelmediğini hissetmiş ve bu terimin yerine basitçe “proleterya” terimini koymuştur.

Toplumun yüzkaralarının bir diğeri davranışı da haydutu oynamaktır. Diktatör olarak kritize edildiklerinde Parti görevlileri zorbalığa eğilimlerini ortaya çıkarmışlar ve utanmadan şu satırlara benzer telaffazlarda bulunmuşlardır, “Doğrusunuz bizim yaptığımız kesinlikle budur.

Geçen yıllar boyunca biriken Çin deneyimi bizlerin bu demokratik diktatörlüğü uygulamamızı gerekli kılmaktadır. Biz buna ‘halkın demokratik otokrasisi’ diyoruz.”

Miras Kalan Beşinci Özellik: İspyonculuk – Siz, Anlaşmazlık Ek, Parçala, Dağıt ve Yenisini Yerleştir

Aldatmak, şiddeti körüklemek, toplumun yüz kararlarına görev vermenin yanı sıra ispiyonluk ve anlaşmazlık ekmek teknikleri de ayrıca kullanılmıştır. ÇKP, sızma, gizlice sokulma hususunda da yetenekliydi. Onlar yıl önce ÇKP’nin en iyi üç olağandışı gizli ajanı Qian Zhuangfei, Li Kenong ve Hu Beifeng, gerçekte ÇKP Merkez Komitesi Casusluk Bölümü İkinci Şubesinin müdürü Chen Geng için çalışmışlardır. Qian Zhuangfei, gizli sekreter ve KMT Merkez Komitesi Araştırma Bürosu direktörü Xu Enzeng’in güvenilir ikinci adamı olarak çalışırken Jiangxi ilindeki ÇKP askerlerini çembere almak için KMT’nin birinci ve ikinci stratejik planlarını KMT Merkez Komitesi Organizasyon Departmanının dahili postası ile Li Kenong’a göndermiş, Li Kenong da bunları Zhou Enlai’ya (Chou En-lai olarak da yazılır) elden teslim etmiştir. [5]. 1930 Nisan’ında KMT’nin Merkezi Araştırma Şubesi tarafından finanse edilen özel iki düşman tarafla çalışan (ikili) ajan teşkilatı Çin’in Kuzeydoğu bölgesinde kurulmuştur. Bu yüzeyde KMT’ye bağlı ve Quan Zhuangfei tarafından yönetilen bir teşkilatı ancak perde arkasında ÇKP tarafından kontrol edilmiş ve Chen Geng’in idaresinde bulunmuştur.

Li Kenong ayrıca kriptografist (şifreli yazı yazıcı) olarak KMT Ordu Karargahına girmiştir. Li, Gu Shunzhang’ın (ÇKP Gizil Servis Bürosu Direktörü) [6] isyanı ve tevkif edilmesini içeren acil mesajı çözmüştür. Qian Zhuangfei şifresi çözülen mesajı derhal Zhou Enlai’ya göndermiş ve bu suretle bir çok casusun sürüklenen ağda yakalanmasını önlemiştir.

Yang Dengying, KMT Merkezi Araştırma Bürosu’nun Şanghai’daki komünist-taraftarı özel temsilcisiydi. ÇKP, ona ÇKP’nin güvenilmeyen parti üyelerini tevkif etmesini ve cezalandırmasını emretmiştir. Bir zamanlar parti kadrosunu gücendiren Henan ilindeki üst düzey ÇKP görevlisi ve camiası onu birkaç yıl KMT hapisanesinde tutmuştur.

Kurtuluş Savaşı [7], boyunca ÇKP, Chiang Kai-shek’in (Jiang Jieshi olarak da anılır) [8] de çok güvendiği gizli bir ajan bulmuştur. Korgeneral ve Savunma Bakanlığı, Bakan Vekili Liu Pei, KMT ordusunun sevkiyatından sorumluydu. Gerçekte Liu ÇKP gizli ajanıydı. KMT ordusu bunların bir sonraki görevini öğrenmeden önce planlanmış askeri yayılma hakkındaki bilgiler ÇKP karargahı Yanan’a ulaşmıştı bile. Buna uygun olarak Komünist Parti bir savunma planı oluşturacaktı. Hu Zongnan’ın [9] sekreteri ve güvendiği birinci adamı Xiong Xianghui, Hu’nun Yanan’ı basma ve istila etme planını Zhou Enlai’ya açıkladı. Dolayısıyla Hu Zongnan ve silahlı güçleri Yanan’a ulaştığında burası önceden boşaltılmıştı. Bir zamanlar Zhou Enlai şunu demiştir, “Başkan Mao, Chiang Kai-shek’in askeri emirleri daha Chiang’ın ordu komutanına ulaşmadan önce bunların ne olduğunu biliyordu”.

Miras Kalan Altıncı Özellik—Hile veya Şiddet ile Yağmalamak “Yeni Düzen” Olur.

ÇKP’nin elinde bulunan her şey çalma çırpma ile elde edilmiştir. Hükümlerliğini askeri güç vasıtasıyla muhafaza etmek için Kızıl Ordu’yu birleştirmek için çalıştıklarında silah, cephane, gıda ve giysi için paraya gereksinim duydular. ÇKP, yöresel zorbaları sindirerek ve bankaları soyarak yani tam bir haydut gibi davranarak fon temin etmiştir. ÇKP’nin üst düzey

liderlerinden biri olan Li Xiannian [10], tarafından yönetilen özel bir görevde Kızıl Ordu, Batı Hubei bölgesindeki en zengin aileleri kaçırmıştır. Sadece bir kişiyi değil klandaki her zengin ailenin bir ferdi kaçırmıştır. Kaçırılanlar, ailelerinin orduya daimi parasal destek yapma fidesi karşılığında hayatta kalabilmişlerdir. Kaçırılanların ailelerinin bütün parasal kaynaklarının kurumuş olduğuna Kızıl Ordu inanana kadar kaçırılanlar tutulmuş sonra serbest bırakılmışlardır. Bazıları kaçırıldıklarında o kadar kötü muamele ve işkence görmüşlerdir ki serbest bırakılmadan önce yaşamlarını yitirmişlerdir.

“Yöresel zorbaları parçalayarak ve bunların arazilerine el koyarak” ÇKP yağmalama hilelerini ve şiddetini tüm topluma yayılacak şekilde arttırmış, geleneklerin yerine “yeni düzeni” koymuştur. Komünist Parti ister büyük ister küçük her nevi hastalıklı işlemde bulunmuş hiçbir iyilik yapmamıştır. Bazılarına başkalarını suçlamaları için küçük lütuflarda bulunmuştur. Sonuç olarak şevkat, sevecenlik, fazilet ve erdem tamamen yok olmuş bunun yerini çekişme, kavga ve öldürme almıştır. “Komünist ütopya” gerçekte şiddet içeren yağmacılık için yumuşak bir terim, bir örtmedir.

Miras kalan Yedinci Özellik: Savaşmak—Ulusal Sistemi, Geleneksel Sınıfları ve Düzeni Yok Eder

Aldatma, teşvik etme, sosyal yüz karalarını salıverme ve ispiyonculuğun hepsi çalma ve savaşma amaçları içindir. Komünist felsefesi savaşmayı teşvik eder. Komünist Devrimi kesinlikle sadece organize olmamış dövme, parçalama ve çalmadan ibaret değildi. Mao “köylülerin saldırılarının ana hedefleri mahalli zorbalı, kötü yüksek sınıf ve kanunsuz arazi sahipleridir, ancak geçerken her nevi ataerkil düşüncelere ve kurumlara, şehirlerdeki yozlaşmış memurlara ve kırsal kesimdeki kötü uygulamalara ve gelenek göreneklere de saldırırlar” [2] demiştir. Mao açıkça geleneksel sistemin ve kırsal bölgenin tamamının yok edilmesi talimatını vermiştir.

Komünistlerin savaşına silahlı kuvvetler ve silahlı mücadele de dahildir. “Devrim akşam yemeği partisi, deneme yazmak, yağlıboya resim yapmak, nakış işlemek değildir, o bu kadar rafine, bu kadar eğlenceli ve nazık, bu kadar ılımlı, iyi kalpli, ince, sakın, kendine hakim ve bağışlayıcı olamaz. Devrim bir ayaklanmadır, bir sınıfın diğer sınıfı devirdiği bir şiddet eylemidir.” [2] ÇKP güç ile devleti ve iktidarı ele geçirmek istediğinde savaşma yolunu kullanmıştır. Birkaç on yıl sonra Büyük Kültür Devrimi esnasında ÇKP bir sonraki nesili “eğitmek” için de savaşmanın aynı özelliğini kullanmıştır.

Miras kalan sekizinci Özellik: Eliminasyon—Komple Soykırım İdeolojisini Oluşturur

Komünizm mutlak zalimlikle bir çok şey yapmıştır. ÇKP entellektüellere “dünyada cennet” sözü vermiştir. Sonradan bunları “sağcı” diye fişleyerek arazi sahipleri ve casuslarla birlikte acı çektirilen dokuzuncu kategoriye [11] sokmuştur. Arazi sahipleri ve kapitalistlerin ellerinden mal ve mülklerini almış, arazi sahibi ve zengin köylü sınıfının kökünü kurutmuş, kırsal sınıf ve düzeni yok etmiş, yöresel şahsiyetlerin yetkilerini ellerinden almış, zengin kişileri kaçırmış ve bunlardan rüşvet almış, savaş mahkumlarının, “reformcu” sanayici ve sermaye sahiplerinin beynini yıkamış KMT içine sızmış ve onu parçalayarak dağıtmış, Komünist Enternasyonel’den ayrılmış, 1949’da iktidarı ele geçirdikten sonra birbirini takip

eden siyasi eylemlerle tüm muhalifleri ayıklayıp, temizlemiş ve kendi üyelerini bile baskı ile tehdit etmiştir. Yaptığı her şey hiçbir şeye mahal bırakmamıştır.

Yukarıda bahsi geçen olayların hepsi ÇKP soykırım teorisine dayanmaktadır. Onun geçmişte yapmış olduğu her siyasi hareket, soykırım amacını güden terör kampanyasıdır. ÇKP, kendisinin sınıf, devrim, mücadele, şiddet, diktatörlük, hareketler ve siyasi partiler teorilerinin bir karışımı olarak kuruluşunun ilk safhalarında soykırımın teorik sistemini inşa etmeye başlamıştır. Geçmişte geçirdiği bütün deneyimleri bir araya getirerek bunları soykırım uygulamaları için biriktirmiştir.

ÇKP soykırımının en önemli izahı bilincin ve bağımsız düşüncenin yok edilmesidir. Bu yolla “terör saltanatı” ÇKP’nin temel çıkarlarına hizmet eder. ÇKP’ne karşısın o seni sadece elimine etmekle kalmaz onun tarafını tutsan bile seni yok edebilir. O elimine edilmesi gerektiğini düşündüğü her şeyi yok eder. Sonuçta herkes terör gölgesinde yaşar ve ÇKP’den korkar.

Miras Kalan Dokuzuncu Özellik: Kontrol— Partinin Tamamını ve Müteakiben de Toplumun Geri Kalanını Kontrol Etmek için Parti Doğasını Kullanmak

Miras kalan bütün özellikler tek bir hedefi elde etmeyi amaçlar: terör kullanımı ile halkı kontrol etmek. Kötü eylemleri vasıtasıyla ÇKP kendisinin mevcut tüm sosyal güçlerin düşmanı olduğunu kanıtlamıştır. ÇKP, başlangıcından beri bir krizden diğerine mücadele etmiş ve bunların arasında hayatta kalabilme krizi en kritik olanı olmuştur. ÇKP kendisinin hayatta kalabilmesi için kalıcı bir korku içerisindedir. Onun tek amacı mevcudiyetini ve iktidarını korumaktır-kendisini yani en yüksek çıkarı olanı. Azalan gücüne destek vermek için ÇKP düzenli olarak daha da kötü önlemlere başvurmak zorundadır. Partinin çıkarı herhangi bir Parti üyesinin veya bireyin çıkarı değildir. Daha ziyade bireyin tüm hislerine üstün gelen ve kolektif bir teşkilat olarak Partinin çıkarıdır.

“Parti doğası” bu kötü hayaletin en gaddar ve tehlikeli özelliğidir. Parti doğası insan doğasını tamamen öyle ezer ve bastırır ki, Çin halkı insanlığını kaybetmiştir. Örneğin; bir zamanlar Zhou Enlai ve Sun Bingwen yoldaşları. Sun Bingwen öldükten sonra Zhou Enlai onun kızını evlatlık olarak aldı. Kültür Devrimi esnasında Sun Weishi kınandı. Sonradan bu kadın nezarete iken kafasına çivi çakılarak öldürüldü. Onun tevkif müzakeresi babalığı Zhou Enlai tarafından imzalanmıştır.

ÇKP’nin ilk liderlerinden biri de Japonya’ya karşı olan savaşta afyon satışından sorumlu Ren Bishi idi. Britanya Çin ekonomisini kurutmak ve Çin halkını afyon tutkunu yapmak istediğinden o zamanlar afyon yabancı istilasının bir sembolü idi. Afyona karşı güçlü ulusal hassasiyet olmasına karşın “Parti doğası hissiyatı” nedeniyle uluslararası kınanma rizikosunu göze alarak Ren büyük alanlarda afyon ekimi yapılmasına cesaret etti. Afyon ticaretinin hassas ve yasalara karşı özelliği nedeniyle ÇKP, afyon için “sabun” takma adını kullandı. ÇKP, kendi mevcudiyetini finanse edebilmek için sınır ülkeleriyle yapılan gayri-yasal afyon ticaretinden gelen geliri kullandı. Ren’in doğumunun yüzüncü yıldönümünde yeni nesil Çin liderlerinden biri “Ren üstün karaktere haizdi ve örnek bir Parti üyesiydi, ayrıca Komünizme tam anlamıyla inanıyordu ve Parti nedenine sınırsız sadıktı” diyerek Ren’in Parti için doğal yeteneğini veya Parti tabiatını övmüştür.

Parti için istidatı olanlardan iyi bir örnek de Zhang Side'dir. Parti bu kişinin ani fırın çökmesiyle öldüğünü bildirmesine rağmen başkaları afyon kavururken öldüğünü iddia etmişlerdir. Sakin bir insan olduğundan Merkezi Koruma Tümeninde görevliken terfi bile talep etmemesinden dolayı öldüğünde "ölümü Taishan Dağından da ağır oldu denmiştir," [12] bunun anlamı, onun yaşayışının çok büyük bir önemin olduğudur.

Parti doğasına başka bir örnek olan Lei Feng, "hiçbir zaman paslanmayan vida, devrim makinesinde görev adamı" olarak tanınmıştır. Hem Lei hem de Zhang uzun süre Çin halkını Partiye sadık kalmaları hususunda eğitmişlerdir. Mao Zedong "örneklerin gücü sınırsızdır" demiştir. Bir çok Parti kahramanı "demir irade ve Parti ruhunun prensiplerini" modellemek için kullanılmıştır.

İktidarı ele geçirdikten sonra ÇKP, gelecekteki nesillerden bir çok yeni "kalıp" ve "alet" çıkartmak için atılğan bir beyin kontrolü kampanyası başlatmıştır. Parti, bir takım "doğru düşünceler" ve çeşitli tipik davranışlar oluşturmuştur. Bu protokoller ilk olarak Parti içinde kullanılmış ancak çok hızlı bir şekilde tüm halka benimsetilmiştir. Ulus adına denerek örtülen bu düşünce ve davranışlar ÇKP'nin kötü mekanizmasına uymak hususunda insanların beynini yıkamak için kullanılmıştır.

II. ÇKP'nin Şerefsiz Temeli

ÇKP, zafer üstüne zaferlerin kazanıldığı parlak bir tarihi iddia eder. Bu sadece kendini güzel gösterme ve ÇKP'nin halkın gözündeki görüntüsünü yüceltmek için gösterilen bir çabadır. Gerçekte ise ÇKP'nin reklam yapacağı hiçbir yücelik yoktur. Sadece miras kalan dokuz özelliği kullanarak gücünü oluşturabilir ve muhafaza edebilir.

ÇKP'nin Kuruluşu—Sovyetler Birliği'nin Göğsünde Yetiştirdi

"Ekim Devrimi esnasındaki ilk ana raporu bize Marksizm ve Leninizm'i getirdi". Parti halka kendi portföyünü böyle çizdi. Ancak Parti ilk olarak kurulduğunda Sovyetler Birliği'nin Asya şubesi idi. Parti başlangıcından beri vatan haini olma özelliklerine haizdi.

Partinin kuruluş sürecinde parası yoktu, ideolojisi yoktu deneyimi de yoktu. Kendilerine destek verecek temelleri yoktu. ÇKP, kaderini şiddet içeren devrime bağlamak için Comintern'e katıldı. ÇKP'nin şiddet içeren devrimi sadece Marx and Lenin devriminin devamıydı. Comintern tüm dünyadaki siyasal güçleri devirecek küresel merkezdi, ÇKP ise Rus Kızıl Ordusu'nun emperyalizmini taşıyan ve Sovyet Komünizmini basitçe uygulayan doğu şubesi idi. ÇKP, Sovyetler Birliği Komünist Partisinin şiddet kullanarak iktidarı ele geçirme deneyimini, proleterya diktatörlüğünü paylaştı ve Sovyetler Birliği'nin siyasi çizgi, entellektüel çizgi ve organizasyon hatları üzerine talimatlarını yerine getirdi. ÇKP, aşırı denetim ve kontrol önlemlerini benimseyerek yasa dışı harici bir teşkilatın nasıl hayatta kalabileceğine dair gizli, yer altı letotlarını kopya etti. Sovyetler Birliği, ÇKP'nin belkemiği ve hamisiydi.

Marxizm ve Leninizm'e, sınıf mücadelesi, proleterya ve parti teşkilatının diktatörlüğüne dayanan ÇKP anayasası, Cominter tarafından formüle edilen ilk ÇKP Kongresinde kabul edildi. Bunun anayasanın esasları Sovyet Parti anayasasından alındı. ÇKP'nin ruhu Sovyetler

Birliği'nden ithal edilen ideolojiden ibarettir. ÇKP'nin en başta gelen memurlarından biri olan Chen Duxiu, Comintern temsilcisi Maring'inkinden değişik düşüncelere haizdi. Maring Chen'e bir not yazarak eğer Chen gerçek bir Komünist Parti üyesi ise Comintern'in emirlerine uymasının şart olduğunu belirtti. ÇKP'nin kurucu liderlerinden biri olmasına rağmen Chen Duxiu bile emirleri dinleyip bunlara itaat etmekten başka hiçbir şey yapamıyordu. Hakikatte o ve Parti basitçe Sovyetler Birliğinin tabii kurumuydular.

1923'de ÇKP'nin Üçüncü Kongresinde, Chen Duxiu açıkça Parti'nin tamamen Sovyet Comintern fonlarıyla ayakta durduğunu beyan etti. Bir sene boyunca Comintern ÇKP'ye 200,000 Yuan'dan fazla para yardımı yaptı ancak başarısız sonuçlar aldı. Comintern ÇKP'ni yeteri kadar çaba göstermemekle suçladı.

Sınıflandırılmamış Parti belgelerindeki natamam istatistiklere göre ÇKP Ekim 1921 – Haziran 1922 tarihleri arasında 16,655 Çin yuani aldı. Comintern'in ayda yaptığı katkı ortalama 20,000 yuani buluyordu. ÇKP tarafından şu anda kullanılan lobcilik, rüşvet verme, tehdit etme gibi taktikler o günlerde de kullanılıyordu. Comintern ÇKP'ni fon tedarik etmek için lobcilik (kulis) yapmakla suçladı.

“Onlar değişik fon kaynaklarından fon bulma avantajını kullanıyorlar (Uluslararası Komünikasyon Ofisi, Comintern temsilcileri ve askeri kuruluşlar v.s.), çünkü bir kuruluş diğer kuruluşun bunlara fon temin ettiğini bilmiyor... komik olan bunlar sadece Sovyet yoldaşların psikolojisini anlamakla kalmıyorlar. En önemlisi bunlar fon vermekten sorumlu farklı yoldaşların hepsine nasıl davranılacağını ayrı ayrı biliyorlar. Fonu normal yollardan alamayacaklarını anladıklarında toplantıları geciktiriyorlar. Sonunda avam tabakasından görevlilerin Sovyetlerle zıtladığı ve paranın ÇKP yerine mahalli diktatörlere verildiği söylentilerini yayarak en kaba şantaj yollarına başvuruyorlar.” [13]

İlk KMT ve ÇKP İttifakı—Bir Parazit Göbeğe Sızar ve Kuzey Yolculuğunu Sabote Eder [14]

ÇKP, Chiang Kai-shek'in Ulusal Devrim Hareketine ihanet ettiğini [15], ve ÇKP'ni silahlı devrime zorladığını halka söylemektedir.

Gerçekte ÇKP, bir parazit alıcı hayalettir. Ulusal devrimden yararlanarak kendi etkisini genişletmek için ilk KMT-ÇKP ittifakında KMT ile dayanışma içersine girmiştir. Bundan öte ÇKP Sovyet destekli devrimi başlatmak ve iktidarı ele geçirmek için çok sabırsız davranmıştır ve iktidar hırsı için Ulusal Devrim Hareketini yok etmiş ve bu harekete ihanet etmiştir.

ÇKP'nin Temmuz 1922'deki İkinci Ulusal Kongresinde parti üyelerinin iktidarı ele geçirmek için sabırsız olmalarından dolayı KMT ile ittifaka karşı olanlar kongreye hakim olmuşlardır. Ancak Comintern kongrede alınan kararı veto etmiş ve ÇKP'ye KMT'na katılın emrini vermiştir.

İlk KMT-ÇKP ittifakında ÇKP Ocak 1925'de Dördüncü Ulusal Kongresini yapmış ve Sun Yat-sen [16] 12 Mart, 1925'de ölmeden önce kimin lider olacağı sorusunu getirmiştir. Ölmeseydi, ÇKP'nin iktidar araştırmasında Chian Kai-shek yerine aday gösterilecekti.

ÇKP, KMT ile olan ittifakı esnasında Sovyetler Birliğinin desteği ile KMT içindeki siyasi gücü sebepsizce ele geçirmiştir. Tan Pingshan (1886-1956, Guangdong ilinde ÇKP'nin ilk

liderlerinden) KMT'nın Merkezi Personel Bakanlığında, Bakan olmuştur. Çalışma Bakanlığı Sekreteri Feng Jupō (1899-1954, Guangdong ilinde ÇKP'nin ilk liderlerinden), işçilerle ilgili bütün hususlarda yetkili olmuştur. Lin Zuhan (veya Lin Boqu, 1886-1960, ilk ÇKP üyelerinden) Köy İşleri Bakanı, Peng Pai (1896-1929, ilk ÇKP üyelerinden) ise bu Bakanlığın sekreteriydi. Mao Zedong ise KMT Propaganda Bakanlığının propaganda bakan vekiliydi. Askeri okullar ve askeri liderlik her zaman ÇKP'nin ilgi odağı olmuştur: Zhou Enlai, Huangpu (Whampoa) Askeri Akademisinde Siyaset Bölümü Müdürlüğü görevinde bulunmuş ve Zhang Shenfu (veya Zhang Songnian, 1893-1986, Zhou Enlai'nin ÇKP'ne katılmasını sağlayan ÇKP kurucularından) da müdür yardımcılığı görevini üstlenmiştir. Zhou Enlai ayrıca Hakim Savunucular Bölümü Başkanı olarak, Rus askerlerini danışmanları olarak çeşitli birimlere atamıştır. Birçok komünist KMT askeri okullarında siyasi eğitimlik kürsülerinde yer almıştır. ÇKP üyeleri ayrıca Ulusal Devrim Ordusunun çeşitli kademelerinde KMT parti temsilcileri olarak da hizmet vermiştir. [17] Parti temsilcisinin imzası olmadan hiçbir emrin yürürlüğe giremeyeceği de şart koşulmuştur. Ulusal Devrim Hareketinin bu parazit eki sonucunda ÇKP üyelerinin sayısı 1925'de 1000'den az iken 1929'de muazzam bir artışla 30,000'e çıkmıştır.

Kuzey Yolculuğu 1926 Şubat'ında başlamıştır. Ekim 1926'dan Mart 1927'ye kadar ÇKP Shanghai'da üç silahlı ayaklanma çıkartmıştır. Sonradan Kuzey Yolculuğu askeri karargahına saldırmış ancak başarısız olmuştur. Guangdong ilinde genel grevin, grev gözcüleri polisle her gün şiddetli çatışmalara girmiştir. Bu başkaldırıları KMT'nın 21 Nisan 1927'de ÇKP'ni tasfiye etmesine yol açmıştır. [18]

Ağustos 1927'de KMT Devrim Ordusu'ndaki ÇKP üyeleri Nanchang İsyanını başlatmış ancak bu saldırı da çok çabuk bastırılmıştır. ÇKP Eylül'de Changsha'ya saldırmak için Sonbahar Hasat Başkaldırısını başlatmış ancak bu saldırı da bastırılmıştır. ÇKP orduda kontrol ağı uygulamasını başlatmış "parti şubeleri orduda bölük seviyesinde kurulmuş", ancak Jiangxi İlindekiler Jinggangshan Dağına kaçıp burada kırsal kesim idaresini oluşturmuşlardır. [19]

Hunan Köylü Ayaklanması—Toplumun Yüz Karalarının Ayaklanmaya Teşvik Edilmesi

Kuzey Yolculuğu esnasında Ulusal Devrim Ordusu mahalli diktatörlerle savaşırken ÇKP, siyasi gücü ele geçirmek için ayaklanmalara ön ayak olmuştur.

1927'deki Hunan Köylü Ayaklanması toplumun yüz karaları olan ayak takımının ayaklanmasıydı, iyi bilinen 1871 Paris Komünü—ilk komünist başkaldırısı da böyleydi. O zaman Paris'teki Fransız uyruklular ve yabancılar Paris Komününün vizyonu olmayan bir grup yıkıcı gezgin haydutlar olduğuna şahit olmuşlardır. Harika binalarda ve büyük konaklarda yaşayıp ölçsüz ve lüks yemekler yiyen bu insanlar anlık mutlulukları yaşamışlar ve geleceği hiç düşünmemişlerdir. Paris Komününün ayaklanması esnasında basına sansür uygulamışlardır. Krala vaizler veren Paris Başpiskoposu Georges Darboy'u rehin almışlar ve sonra da öldürmüşlerdir. Sadece kendi zevkleri için 64 rahibi vahşice öldürmüşler, sarayları yakmışlar, devlet dairelerini, özel ikametgahları, anıtları, abideleri ve kitabeleri yok etmişlerdir. Fransız Başkentinin zenginlik ve güzellik açısından Avrupa'da bir benzeri daha yoktu. Ancak Paris Komünü ayaklanması esnasında binalar küle insanlar iskelete dönüşmüştür. Tarihte bu kadar büyük bir vahşet ve zalimlik çok az görülmüştür.

Mao Zedong'un kabul ettiği gibi,

Köylülerin kırsal kesimde bir nevi “azgın” oldukları doğrudur. Yetkide üstünlük elinde olduğundan köylü derneği arazi sahiplerinin bir şey söylemesine fırsat vermiyor ve onların prestijlerini alıp götürüyor. Bu arazi sahiplerini bir toz gibi ufaltıp orada kalmasını sağlayacak kadar ileri gidiyor. Köylüler, “sizi diğer sicile [reaksiyoncuların sicili] koyacağız!” diye tehdit ediyorlar. Yöresel zalimleri ve kötü yüksek sınıfı cezalandırıyorlar, onlardan katkı, yardım talep ediyorlar, onların tahtirevanlarını kırıp döküyorlar. İnsanlar köylü derneğine karşı olan yöresel zalimlerin ve kötü üst tabakanın evlerine gruplar halinde giriyor onların domuzlarını kesiyorlar, tahıllarını tüketiyorlar. Hatta yöresel zalimlerin ve kötü üst tabakanın evlerindeki genç bayanların fildişi-kakmalı yataklarına bir kaç dakikalık da olsa tembel tembel uzanıyorlar. En küçük provokasyonda tevkifler yapıyorlar, tevkif edilenlere uzun kağıt şapkalar giydiriyorlar ve onları köyde “sizi gidi kötü toprak ağaları, şimdi bizim ne olduğumuzu anladınız!” diyerek teşhir ediyorlar. İstedikleri her şeyi yapıp her şeyi ters yüz ederken kırsal kesimde bir nevi terör estiriyorlar. [2]

Ancak Mao bu gibi “azgın” eylemlere tam onay verdi ve aşağıdakileri söyledi,

Dobra dobra söylemek gerekirse her kırsal kesimde bir süre için de olsa terör yaratmak gereklidir, aksi takdirde kırsal kesimde karşı-devrimcilerin faaliyetlerini bastırmak veya üst tabakanın yetkilerini almak imkansızlaşacaktır. Bir yanlışı düzeltmek için doğru sınırların aşılması şarttır zira öbür türlü yanlışlar düzeltilemez. Devrim hareketi esnasında çok ileri gittiği zannedilen hareketler gerçekte devrimin gerektirdiği şeylerdir. [2]

Komünist devrimi bir terör sistemi yaratır.

“Japona karşı” Kuzeyle Sınırlı Olan Operasyon—Yenilenlerin Kaçışı

ÇKP, “Uzun Askeri Yürüyüşü” Japona karşı kuzeyle sınırlı kalan operasyon olarak nitelemiştir. “Uzun Askeri Yürüyüşü” Çinlinin devrim masalı olarak trampetlerle ilan etmiştir. ÇKP “Uzun Askeri Yürüyüşün” ÇKP'nin zaferi, düşmanların bozgunu ile biten bir “manifesto” bir “propaganda takımı” ve bir “tohum veren makine” olduğunu iddia etmiştir.

ÇKP Japona karşı savaşmak için kuzeye yürüdükleri gibi bariz yalanları kendi başarısızlıklarını örtbas etmek için üretmiştir. Ekim 1933'den Ocak 1934'e kadar Komünist parti tam bir yenilgi içinde olmuştur. KMT tarafından yapılan ve ÇKP'ni çembere almayı ve yok etmeyi amaçlayan beşinci operasyonda, ÇKP, birbirinin peşi sıra kırsal kesimdeki gücünü yitirmiştir. Güçlü bölgeleri devamlı daralınca Kızıl Ordu kaçmak zorunda kalmıştır. İşte bu “Uzun Yürüyüşün” gerçek menşeyidir.

“Uzun Yürüyüş” aslında bu durumdan kurtulmak için Moğolistan'ın Dışına ve Sovyet Rusya'ya ulaşmak amacıyla ilk olarak Batı'ya daha sonra kuzeye yapılan kaçış planıdır. ÇKP bunu başarıp Sovyetler Birliğine ulaşabilirse yenilgiden kurtulacaktı. Fakat ÇKP Dış Moğolistan yolunda büyük zorluklarla karşılaştı. Ve Shanxi ve Suiyuan üzerinden gitmeye karar verdiler. Bir taraftan kuzey yönünde ilerlerken, bir yandan da “anti-Japon” propagandası ile insanların gönlünü kazanmaya başladılar. Oysa bu alanlar daha Japon askerlerinin işgaline

uğramamıştı. Genel olarak Japon askerleri Çin Seddi boyunca uzanan alanları işgal altında tutuyorlardı. Bir yıl sonra, ÇKP Shanbei'ye (Shanxi vilayetinin kuzeyi) ulaştığında Merkezi Kızıl Ordu birliklerinin sayısı 80,000 den 6,000'e düşmüştü.

Xi'an Olayı—ÇKP Başarıyla Anlaşmazlık Ekti ve İkinci Kez KMT'na Kilitlendi

Aralık 1936'da iki KMT generali, Zhang Xueliang ve Yang Hucheng, Xi'an'da Chiang Kai-shek'i kaçırdılar. Bu olaya o zamandan beri Xi'an Olayı denilmektedir.

ÇKP ders kitaplarına göre Xi'an Olayı Zhang ve Yang tarafından başlatılan ve Chiang Kai-shek'e yaşam yada ölüm ultimatununun verildiği bir "askeri darbedir". Böylece Japon istilacılara karşı durmaya mecbur edilmiştir. Raporlara göre Zhou Enlai, barışçıl bir karar müzakere etmeye yardım etmek için ÇKP temsilcisi olarak Xi'an'ı davet etmiştir. Çin'de değişik grupların arabuluculukları ile olay barışçıl çözümlenmiş, on yıllık iç savaş sona ermiş ve Japonlara karşı birleşik bir ulusal ittifak oluşmuştur. ÇKP'nin tarih kitapları bu olayın Çin krizinde çok kritik bir dönüm noktası olduğunu belirtmektedir. ÇKP kendisini tüm ulusun çıkarlarını düşünen vatanperver bir parti olarak göstermiştir.

Xi'an Olayından önce bir çok ÇKP casusunun zaten Yang Hucheng ve Zhang Xueliang etrafında birleşmiş olduğunu bir çok döküman zaten belirtmektedir. ÇKP yeraltı üyesi olan Liu Ding, madam Chiang'ın kardeşi ve Sun Yat-sen'in karısı olan Song Qingling tarafından Zhang Xueliang'a tanıştırılmıştır. Xi'an Olayından sonra Mao Zedong "Liu Ding Xi'an Olayında çok yararlı hizmet verdi" diyerek onu övmüştür. Yang Hucheng'in tarafında çalışanlardan biri de ÇKP üyesi olan onun karısı Xie Baozhen olup, Yang'ın Ordu siyaset bölümünde çalışmıştır. ÇKP'nin onayı ile Xie, Yang Hucheng'le Ocak 1928'de evlenmiştir. Buna ilaveten o zamanlar ÇKP üyesi Wang Bingnan da Yang'ın evinde şeref misafirydi. Wang daha sonra ÇKP Dışişleri Bakanlığında Bakan yardımcısı olmuştur. Yang ve Zhang'ın çevresindeki bu ÇKP üyeleri doğrudan darbeyi başlatmışlardır.

Olayın başlangıcında ÇKP liderleri Chiang Kai-shek'i öldürerek onun daha önceleri ÇKP'yi bastırmasının öcünü almak istemişlerdir. O zamanlarda ÇKP'nin kuzey Shaanxi ilindeki üssü çok zayıf idi ve tek bir savaşta bile tamamen yok olma tehlikesi bulunuyordu. ÇKP, bütün aldatma becerilerini kullanarak Zhang ve Yang'ı ayaklanmak hususunda kandırmışlardır. Japonları alaşağı etmek ve onların Sovyetler Birliğine saldırılarını engellemek amacıyla Stalin şahsen ÇKP merkezi Komitesine yazı yazmış, onlardan Chiang Kai-shek'i öldürmemelerini aksine kendisiyle ikinci kez bir dayanışma içerisine girmelerini talep etmiştir. Mao Zedong ve Zhou Enlai, ÇKP'nin sınırlı gücüyle KMT'ni yok etmenin mümkün olmadığını farkındaydılar ve Chiang Kai-shek'i öldürdükleri takdirde yenileceklerini ve hatta öcünü almak isteyecek KMT ordusu tarafından yok edilebileceklerini biliyorlardı. Bu şartlar altında ÇKP ses tonunu değiştirdi. ÇKP, Japonlara karşı ortak direniş kurmak adına Chiang Kai-shek'i ikinci kez dayanışma içerisine girmeye zorladı.

ÇKP, önce silahı Chiang Kai-shek'e çevirerek başkaldırı yapmak istedi ancak geri dönerek sahne kahramanı gibi onu ÇKP'ni kabul etmeye zorladı. ÇKP sadece dezentagasyon krizinden kurtulmadı ikinci kez KMT hükümetine kilitlenmek fırsatını kullandı. Kızıl Ordu kısa süre içerisinde Sekizinci Rota Ordusuna dönüştü ve eskisinden daha büyük ve güçlü oldu. ÇKP'nin kıyaslanamaz aldatma yeteneklerini takdir etmek gerekir.

Japonlara Karşı Savaş—ÇKP Ödünç Alınan Silahlarla Öldürerek Büyüdü

1937’de Japonlara karşı savaş çıktığında KMT’nin 1.7 milyondan fazla silahlı askeri, 110,000 ton taşıma kapasitesi olan gemileri ve takribi 600 adet çeşitli savaş uçağı vardı. Kasım 1937’de yeni kurulmuş olan Yeni Dördüncü Ordu dahil ÇKP ordusunun büyüklüğü 70,000 kişiyi geçmiyordu. Gücü de iç siyasi düşünce farklılıkları ile zayıftı ve tek savaşta bile yok olabilirdi. ÇKP, Japonlarla yapılacak savaşta Japonların bir tümenini bile yenemeyeceklerini fark etmişti. ÇKP’nin gözünde ulusun hayatta kalmasını sağlamak yerine kendi gücünü sürdürmek “ulusal birlik” vurgusunun merkez odağıydı. Dolayısıyla KMT ile dayanışma içerisinde bulunduğu süreçte ÇKP “dahili olarak ifşa edilecek ve pratikte gerçekten uygulanacak siyasi güç için mücadeleye öncelik vermek” iç siyasetini gütmüştür.

18 Eylül 1931’de Japonlar Shenyang şehrini işgal edip kuzeydoğu Çin’deki kontrollerini büyük alana yaydıklarında ÇKP, KMT’ni yenmek için Japon istilacılara karşı omuz omuza savaştı. Japon istilasına karşılık olarak verilen deklarasyonda ÇKP nasyonalist hükümeti devirmek için KMT’nin kontrolü altında bulunan yerlerdeki halkı isyana çağırdı “işçileri grev yapmaya, köylüleri sorun çıkarmaya, öğrencileri dersleri boykot etmeye, fakir insanları çalışmamaya, askerleri ayaklanmaya” davet etti.

ÇKP Japonlara direniş için bayrak açtı, ancak cepheden uzakta ellerinde sadece mahalli ordular ve kamplardaki gerilla güçleri vardı. ÇKP Pingxing Geçidinde yapılan birkaç çarpışmadan hariç Japonlara karşı olan savaşta hiçbir katkıda bulunmadı. Bunun yerine kendi merkez üstlerini genişletmek için enerji harcadılar. Japonlar teslim olduğunda ÇKP teslim olan askerleri kendi ordusuna aldı ve 2 milyon militan savaşıya ilaveten 900,000 düzenli askeri olduğunu iddia etti. Japonlara karşı savaşırken KMT ordusu yapayalnızdı ve savaşta 200’ün üstünde mareşal kaybetti. ÇKP tarafındaki emir veren komutanlar neredeyse hiç kayba uğramadı. Ancak ÇKP ders kitaplarında KMT’nin Japonlara karşı hiçbir direniş göstermediğinden ve Japonlara karşı savaşta büyük zaferi ÇKP’nin kazandığından daimi surette bahsedildi.

Yanan’da Düzeltme—Zulümde En Korkutucu Metotları Yaratmak

ÇKP, Japonlara karşı savaşma adıyla sayısız vatansever genci Yanan’a çekti ancak düzeltme hareketi esnasında bunların onbinlercesine zulm etti. Çin’de kontrolü ele geçirdikten sonra ÇKP, Yanan’ı devrimci “kutsal topraklar” ilan etti ancak düzeltme hareketi esnasında işlemiş olduğu suçlardan hiç bahsetmedi.

Yanan’daki düzeltme hareketi insanlık tarihinde oynanan en büyük, en karanlık, en vahşi ve acımasız güç oyunu olmuştur. Burjuvazi zehirlerini atmak adına Parti ahlak değerlerini, düşünce bağımsızlığını, hareket etme hürriyetini, hoşgörü ve saygınlığı silip atmıştır. Düzeltme hareketinde atılan ilk adım her kişi için personel arşivi oluşturmak olmuş ve buna aşağıdakileri dahil edilmiştir: 1) kişisel beyan; 2) kişinin siyasi hayatının vakaynamesi; 3) aile geçmişi ve sosyal ilişkileri; 4) otobiyografi ve ideolojik geçişler; 5) Parti doğasına göre değerlendirme.

Personel arşivinde kişinin doğumundan itibaren tanıdığı bütün kişileri, oluş tarihi ve yeri ile birlikte bütün önemli olayları listelemesi şarttı. İnsanlara arşiv için tekrar tekrar yazmaları emredildi ve bunlar kontrol edildiğinde her hangi bir eksiklik ve çıkartma ahlaksızlık emaresi olarak görüldü. Kişilerden, özellikle Partiye katılacaklarla ilgili olmak üzere o zamana kadar

katıldıkları tüm sosyal faaliyetleri açıklamaları istendi. Parti doğasına göre değerlendirmek daha da önemliydi ve kişiler bilinçlerindeki partiye karşı düşünceleri ve davranışları, konuşmaları, çalışma yaklaşımları, günlük hayat veya sosyal faaliyetlerini itiraf etmeye zorlandılar. Örneğin bir kişinin bilincini değerlendirirken o kişinin kişisel-çıkarları için ilgilenip ilgilenilmediğini, bir kişinin şahsi hedeflerini elde etmek için Parti için çalışmayı kullanıp kullanmadığını, devrimsel geleceğe güvenmekte bocalayıp bocalamadığını, savaşlarda ölümdün korkup korkmadığını, partiye veya orduya katıldıktan sonra aile fertlerini veya eşini özleyip özlemediği hususlarını ince eleyip sık dokuyarak açıklaması bekleniyordu. Hiçbir objektif standart yoktu dolayısıyla hemen hemen herkeste problem bulunuyordu.

“Gizli hainleri” elimine etmek için muayene edilen kadroların “itirafta” bulunmaları için baskı kullanılıyordu. Sonuçta sayısız yanlış ve gerçek dışı ithamlar yapıldı ve çok fazla sayıda kadroya zulmedildi. Düzeltme hareketi esnasında Yanan’a “insan doğasını arıtma, temizleme, açığa çıkarma yeri” dendi. Kadroların kişisel özgeçmişlerini incelemek için bir çalışma timi Askeri İşler ve Politik Üniversitesine girdi ve iki ay boyunca Kızıl terör estirdi. Doğaçlamalı itiraflar, demonstrasyonlu itiraf, “grup iknaları” “beş dakikalık iknalar”, özel tavsiye, konferans raporları ve “alçakları” tanımlama (örneğin dışı kırmızı içi beyaz) dahil itiraf yaptırmak için çok çeşitli metotlar kullanıldı. Sınırlı görünenler şüpheli olarak tanımlandı ve araştırılması gereken konu olarak hedeflendiler.

Comintern temsilcileri bile düzeltme hareketi esnasında kullanılan metotlardan irkildiler ve Yanan’daki durumu üzücü ve keyif kaçırıcı olarak belirttiler. İnsanlar bir diğeriyle karşılıklı iletişime girme gereğini bile duymadı. Herkesin öğütmek için kendi baltası vardı, herkes sınırlıydı ve korkuyordu. Kötü muameleye maruz kalan arkadaşlarını korumak için bile kimse doğruyu söyleyemiyordu, çünkü herkes kendi hayatını kurtarma çabasındaydı. Kötü amaçlı gaddarlar—yağ çekenler, yalan söyleyenler ve diğerlerini aşağılayanlar- terfi ettirildi; küçük düşürme Yanan’da yaşamın bir gerçeği oldu – ya diğer yoldaşları ya kendini aşağıla. İnsanlar çılgınlığın eşğine zorla getirildi, kendi hayatlarını ve işlerini kurtarmak için saygınlıklarını, şeref ve haysiyetlerini, bir diğerine olan sevgilerini yitirmeye zorlandılar. Kendi fikirlerini ortaya atamaz oldular, bunun yerine parti liderlerinin söylevlerini, yazılarını ezberlemek zorunda bırakıldılar.

ÇKP Çin’de iktidarı ele geçirdikten sonra ÇKP’nin bütün faaliyetlerinde bu baskı sistemi kullanıldı.

Üç Yıllık İç Savaş— İktidarı Ele Geçirmek İçin Ülkeye İhanet Etme

Şubat 1917’deki Rus Burjuvazi devrimi buna kıyasla daha yumuşak bir ayaklanmaydı. Çar ülkenin çıkarlarına öncelik tanıdı ve direnç göstermek yerine tahtı teslim etti. Lenin Almanya’dan Rusya’ya aceleyle geri döndü, başka bir darbe yaptı ve komünist devrim adını Çar’ı deviren kapitalist sınıfı katletti ve böylece Rusya burjuvazi devrimini boğazladı. Lenin gibi ÇKP de nasyonalist devrimin meyvelerini topladı. Japonlara karşı olan savaş bittiğinde ÇKP, KMT hükümetini devirmek için “Özgürlük Savaşını” (1946-1949) başlattı ve Çin’e bir kez daha savaş felaketini getirdi.

ÇKP, “muazzam-kalabalık stratejisi” nedeniyle çok iyi bilinmektedir; savaş kazanmak için büyük kütlelerin feda edilmesi. Liaoxi-Shenyang, Beijing-Tianjin, ve Huai Hai’de [20] yapılan savaşlar dahil KMT’na karşı yapılan birkaç savaşta ÇKP en ilkel, barbarca ve insanlık dışı taktikleri kullanmış ve kendi halkından çok sayıda insanı kurban etmiştir. Kuzeydoğu

Çin'deki Jilin Eyaletinin Changchun şehrini kuşattığında şehirdeki yiyeceklerin tükenmesini sağlamak amacıyla Halkın Kurtuluşu Ordusu (HKO) sivillerin şehirden çıkışını yasaklamıştır. Changchun'un iki ay süren kuşatma esnasında açlıktan ve soğuktan 200,000'e yakın insan ölmüştür. Buna rağmen HKO insanların şehri terk etmesine izin vermemiştir. Savaş bittiğinde ÇKP, en ufak bir utanma emaresi bile göstermeden "tek bir mermi kullanmadan Changchun'u özgürlüğe kavuşturduklarını" iddia etmiştir.

1947 – 1948 arası ÇKP, Sovyetler Birliği ile "Harbin Anlaşmasını" ve "Moskova Anlaşmasını" imzalamış, Sovyetler Birliğinin dış ilişkilerde ve askeri konularda tam destek vermesine karşılık ulusal değerleri ve kuzeydoğudaki kaynakları onlara teslim etmiştir. Anlaşmalara göre Sovyetler Birliği ÇKP'ne 50 uçak tedarik edecek, teslim olan Japonların bırakmış olduğu silahları iki sevkiyat halinde ÇKP'ne verecek ve Çin'in Kuzeydoğusunda Sovyetlerin kontrol ettiği cephane ve askeri levazımatı ÇKP'ne düşük fiyattan satacaktır. KMT'nin Kuzeydoğuda amfibik çıkarma yapması durumunda Sovyetler Birliği, ÇKP ordusunu gizlice destekleyecektir. Bunlara ilaveten Sovyetler Birliği ÇKP'nin Kuzeybatı Çin'de Xinjiang'da kontrolü ele geçirmesine yardımcı olacak ve Sovyetler Birliği ile ÇKP müttefik hava kuvvetleri kuracak, Sovyetler ÇKP ordusunun 11 tümeninin teçhizatlanmasına yardım edecek ve ABD-tedarikli silahlarının (\$13 milyar değerinde) üçte birini Kuzey Çin'e nakledecektir.

Sovyet desteğini kazanabilmek için ÇKP Kuzeydoğu Çin'de hem karada hem de havada olmak üzere Sovyetler Birliğine özel nakliyat imtiyazları sözünü verdi, KMT hükümetinin ve ABD askeri teşkilatının eylemleri hakkında Sovyetler Birliğine bilgi vermeyi teklif etti; gelişmiş silahlar karşılığında Sovyetler Birliğine Kuzeydoğudaki ürünleri (pamuk, soya fasulyesi) ve askeri tedarik temin etti; Sovyetler Birliğine Çin'de madencilik üzerine öncelikler verdi, Sovyetler Birliğinin ordularını Kuzeydoğu ve Xinjiang'da bulundurmasına ve Sovyetlerin Çin'de Uzak Doğu İstihbarat Bürosu açmalarına izin verdi. Avrupa'da savaş çıktığı takdirde ÇKP, Sovyetler Birliğini desteklemek için 100,000 kişilik seferberlik ordusu ve 2 milyon işçi gönderecekti. Bunlara ilaveten ÇKP gerekirse Liaoning İlinde bazı özel bölgeleri Kuzey Kore ile birleştirecekti.

III. Kötü Özellikleri Göstermek

Sonsuz Korku Parti'nin Tarihini İşaretler

ÇKP'nin en göze çarpan özelliği onun ebedi korkusudur. Kuruluşundan beri hayatta kalabilme ÇKP'nin en büyük ilgi odağı olmuştur. Bu ilgi onun değişen görünümü altındaki gizli korkuyu bastırabilmiştir. ÇKP, vücudun her kısmına yayılan ve sızan kanser hücresi gibidir, çevresindeki normal hücreleri öldürür ve kontrolsüz olarak kötü niyetli büyür. Tarihin hiçbir devrinde topluma ÇKP gibi kötü niyetli faktörler dağıtmamış ve onun gibi hızla çoğalmaktan başka alternatif bırakmamıştır. Bu kötü niyetli faktör öyle güçlüdür ki, onun genişlemesine yoluna çıkan hiçbir şey onu engel olamaz. Toplumun çoğunluğu kirlenmiş ve gittikçe büyüyen alanlar komünizmin ve komünist unsurların istilasına uğramıştır. Bu unsurlar zamanla daha da güçlenmiş, ÇKP bunlardan avantaj sağlamış ve temel olarak insan toplumunun ahlakını bozmuştur.

ÇKP, genel olarak kabul gören hiçbir ahlaki değere ve adalete inanmaz. Onun bütün ilkeleri tamamen kendi çıkarları için kullanılır. Temelinde bencillik vardır ve onun arzularını

sınırlayacak ve kontrol edecek hiçbir ilke yoktur. Kendi ilkelerine dayanarak yeni cildi (deriyi) üste koyarak Parti yüzeysel görünümünü değiştirmek ihtiyacını duyar. Hayatta kalmasının tehlikede olduğu ilk dönemlerinde ÇKP, Sovyetler Birliği Komünist Partisine, KMT'na, KMT yönetim kadrosuna ve Ulusal Devrime bel bağlamıştır. İktidarı eline geçirdikten sonra ÇKP çeşitli oportünizm şekillerine, yurttaşların düşünce ve hislerine, sosyal yapı ve ortamlarına-elini koyabileceği her şeye kendini bağlamıştır. Her krizi daha fazla güç elde etmek ve kontrol yöntemlerini genişletmek için bir fırsat olarak kullanmıştır.

Kötünün Sadık Takibi ÇKP'nin “Sihirli Silahlarıdır”

ÇKP, devrimde zafer elde etmenin üç “sihirli silaha” dayandığını iddia eder: partinin yapısı, silahlı mücadele ve birleşmiş cepheler. KMT ile olan deneyimler ÇKP'ne iki “silah” daha sunmuştur: propaganda ve ispiyonluk. Partinin çeşitli “sihirli silahlarının” hepsi ÇKP'ne miras kalan dokuz özellik ile aşılmıştır: kötülük, aldatma, teşvik, toplumun yüz karalarını salıvermek, ispiyonluk, çalma çırpma, mücadele, eliminasyon ve kontrol.

Marxizm-Leninizm doğası itibarıyla kötüdür. İstihzalı olarak Çin Komünistleri Marxizm-Leninizmi gerçek olarak anlamamışlardır. Lin Biao [21] Marx veya Lenin'in çalışmalarını gerçekten okuyan sadece birkaç ÇKP üyesi olduğunu söylemiştir. Toplum Qu Qiubai'yi [22] bir ideolojist olarak görmüş ancak Qu Qiubai, Marxizm-Leninizm'i çok az okumuş olduğunu kabul etmiştir. Mao Zedong'un ideolojisi köylülerin devrim yapmasını tavsiye eden Marxizm-Leninizm'in kırsal versiyonudur. Deng Xiaoping'in sosyalizmin ilk safhası son isim olarak kapitalizmi içerir. Jiang Zemin'in “Üç Temsil”i [23] her şeyden parça parça birleştirilmiştir. ÇKP, hiçbir zaman Marxizm-Leninizm'in ne olduğunu öğrenememiş ancak kendisinin daha kötü unsurlarını ona kakalayıp onun tüm kötü hususlarını miras olarak almıştır.

ÇKP birleşik cephesi aldatma ve kısa vadeli ödemelerin bir birleşimidir. Birleşmenin amacı kendi gücünü arttırmak, bu gücün yalnızlıktan muazzam bir klan olarak büyümesine yardımcı olmak, kendi arkadaş ve düşmanlarının oranlarını değiştirmektir. Birleşmek ayırt etmeyi gerektirdi—kimlerin düşman kimlerin arkadaş olduğunu, kimin solda, kimin ortada kimin sağda bulunduğunu, kime ne zaman arkadaşça davranılması gerektiğini ve kime ne zaman saldırı yapılacağını tanımlamayı. Bu kolaylıkla eski düşmanları arkadaş ve sonra tekrar düşmana dönüştürdü. Örneğin demokratik devrim sürecinde parti kapitalistlerle ittifak kurmuş sosyalist devrim sürecinde ise kapitalistleri elimine etmiştir. Başka bir örnekte ise, Zhang Bojun [24] and Luo Longji, [25] gibi başka demokratik parti liderleri “Çin Demokratik Birliği”nin kurucularıyla birlikte devlet iktidarını ele geçirme döneminde ÇKP'nin destekçileri olarak kullanılmış ancak daha sonra “sağcı” diye bunlara zulmedilmiştir.

Komünist Parti Profesyonel Sofistike Çetedir

Komünist Parti iki yüzlü strateji kullanmıştır, bir yüzünde yumuşak ve esnek diğer yüzünde ise sert acımasız ve katı. Yumuşak stratejilerine, propaganda, birleşik cepheler, uyumsuzluk ekme, ispiyonluk, devrimi teşvik, çift-terafli anlaşma, insanların düşüncelerine girme, beyin yıkama, yalanlar ve aldatma, gerçeği saklama, psikolojik suistimal ve terör atmosferi oluşturma dahildir. Bunları yaparken ÇKP insanların kalbinde onların parti yanlışlarını kolayca unutmasını sağlayan korku sendromunu yaratır. Bu sayısız metotlar insan doğasını dışlar ve insanlıkta kin, kötü niyet ve garezini geliştirir. ÇKP'nin sert taktiklerine şiddet, silahlı

mücadele, şahitleri katletmek, adam kaçırma, farklı sesleri bastırma, silahlı saldırılar, periyodik yasaklama ve kısıtlamalar v.s. dahildir. Bu saldırgan metotlar terörü yaratır ve kalıcı yapar.

ÇKP, yumuşak ve sert metotları anlaşma içerisinde kullanır. Bazen gevşemişler bazı durumlarda çok katı olmuşlar bazen de dışı karşı gevşek ancak içişlerinde katı olmuşlardır. Gevşek atmosferde ÇKP değişik fikirlerin ortaya atılmasını teşvik etmiş ancak sanki yılanı deliğinden dışarı çıkartmak için tuzak kurmak gibi serbestçe fikirlerini ortaya atanlara katı kontrol sürecinde zulmetmiştir. ÇKP, KMT'na meydan okumak için sık sık demokrasi adını kullanmış ancak ÇKP'nin kontrolünde bulunan bölgelerdeki entellektüeller Parti ile aynı fikirde olmayınca bunlara zulmedilmiş hatta kafaları bile kesilmiştir. Örnek olarak rezil "Yabancı Leylaklar Olayına" bakabiliriz; burada eşitlik, demokrasi ve insanlık üzerine ideallerini belirtmek için yazdığı "Yabancı Leylaklar" denemesi nedeniyle entellektüel Wang Shiwei'ye (1906-1947) düzeltme hareketi esnasında zulmedilmiş ve ÇKP tarafından 1947'de baltayla öldürülmüştür.

Yanan Düzeltme hareketinde eziyet çektirilen bir veteriner görevlisi yoğun baskı altında olduğunda ve itiraf etmeye zorlandığında yapabileceği tek şeyin kendi vicdanını kandırarak yalan söylemek olduğunu belirtmiştir. Önceleri dalavere yaptığı ve kendi yoldaşlarını suça bulaştırdığı için kendini çok kötü hissetmiş ve kendinden o kadar nefret etmiştir ki hayatına son vermek istemiştir. Tesadüfi olarak masada bir tüfeğe rastlamıştır. Tüfeği eline almış, kafasına yöneltmiş ve tetiği çekmiştir. Ancak tüfekte mermi yoktu! Onun araştırmasını yapan kişi içeri girmiş ve şunları söylemiştir "Yaptığının yanlış olduğunu kabul etmen iyi bir şey. Parti politikaları yumuşak ve müşfiktedir." Komünist Parti senin sınıra geldiğini bilecek, senin Partiye "sadık" olduğunu anlayacaktır; dolayısıyla testi geçtin. ÇKP her zaman birini önce ölüm tuzağına yerleştirmiş sonradan onun her acı çekişinden her küçük düşürülüşünden zevk almıştır. Bir kişi sınıra dayanıp sadece ölmek istediğinde, Parti "nazikane" bir şekilde ortaya çıkıp yaşaması için bir yol göstermiştir. Şöyle söylemişlerdir "ölü bir kahraman olmaktansa yaşayan korkak olmak öncedir". Kişi Partiye çok minnettar kalmakta ve onu bir kurtarıcı gibi görmektedir. Bu memur, yıllar sonra menşei Çin olan bir Qigong ve ruhu terbiye etme uygulaması olan Falun Gong'u öğrenmiştir. Bu uygulamanın iyi olduğunu hissetmiştir. Fakat 1999'da Falun Gong'a eziyet ve zulüm başlatıldığında acı hatıraları onu saptırmış ve o artık "Falun Gong iyidir" diyememiştir.

Modern tıbbi çalışmalara göre aşırı baskı ve izolasyon mağdurlarının birçoğu kendilerini tutsak edenlere karşı anormal bir bağımlılık hissi duymaktadırlar; buna Stockholm Sendromu denmektedir. Mağdur olanların hisleri-mutluluk veya kızma, sevinç veya üzüntü bu tutsak edenler tarafından zorla kabul ettirilmiştir. Bu mağdurlara yapılan en küçük bir iyilik bile onlarda derin minnettarlık yaratmaktadır. Hatta bazı mağdurların kendilerini tutsak edenlere karşı "derin sevgi" duydukları olaylar da olmuştur. Bu psikolojik fenomeni ÇKP tarafından hem düşmanlarına karşı hem de kendi vatandaşlarını kontrol etme ve kalıba sokma amacıyla onlara karşı çok uzun zamandan beri kullanılmaktadır.

Parti En Kötüsüdür

ÇKP genel sekreterlerinin çoğunluğu anti-komünist olarak fişlenmiştir. Şu açıktır ki ÇKP'nin kendi bağımsız gövdesi ile kendine has bir yaşamı vardır. Parti memurlarına hükmeder, bunun tersi olamaz. "Jiangxi" eyaletinin Sovyet bölgelerinde ÇKP, KMT tarafından çok kötü çember altına alındığında ve neredeyse yok olmak üzereyken bile "Anti-Bolşevik (AB) Askerler"

üzerinde kısıtlama adı altında dahili temizlik hareketına girişebilmiş, kendi öz askerlerini geceleri katletmiş veya mermi tasarrufunda bulunmak için bunları taşıyarak öldürmüştür. Kuzeyde Shaanxi eyaletinde Japonlar ve KMT arasında sandviç gibi sıkışıp kalmışken ÇKP, kitle imha hareketi olan Yanan düzeltme hareketini uygulamış ve bir çok insanı öldürmüştür. Bu şekilde kitlesel olarak yapılan büyük katliamlar ÇKP’ni gücünü genişletmekten ve sonuçta Çin’in tamamına hükmetmekten alıkoymamıştır. ÇKP, bu dahili rekabet yöntemini genişletmiş ve küçük Sovyet alanlarından bütün ülkeye doğru birilerin öldürmüştür.

ÇKP, hızlı gelişimi sürecinde kötü huylu tümör gibidir; tümörün merkezi ölmüştür ancak kenarlarından sağlıklı organizmalara yayılmaya devam etmektedir. Organizmalar ve gövdelere sızıldıktan sonra yeni tümörler büyümektedir. Bir insan başlangıçta ne kadar iyi veya ne kadar kötü olursa olsun ÇKP’ne katıldıktan sonra onun yıkıcı gücünün bir parçası olacaktır. Başlangıçta insan ne kadar dürüst ise sonuçta o kadar yıkıcı olacaktır. Şu şüphesizdir ki, bu ÇKP tümörü besleneceği hiçbir şey kalmayınca kadar büyümeye devam edecektir.

ÇKP kurucusu, Chen Duxiu, bir entellektüel ve Dört Mayıs öğrenci hareketinin lideri idi. Kendisini şiddet yanlısı olarak göstermedi; ÇKP üyelerini, KMT’ni komünist ideolojilerine döndürmeye çalışırlarsa veya iktidar için aşırı hırslı olurlarsa bu kesinlikle sahte ve yapmacık ilişkilere dönüşebilir diye uyardı. Chen, Dört Mayıs kuşağında en aktif olan kişi olmasına rağmen oldukça hoşgörülü biriydi. Buna rağmen “sağ-kanat fırsatçısı” olarak ilk fişlenen o oldu.

Bir diğer ÇKP lideri, Qu Qiubai, ÇKP üyelerinin savaşlarda ve mücadelelerde bulunmalarının, devrimleri organize etmelerinin, yetkilileri azletmelerinin ve Çin toplumunun normal fonksiyonlarına geri dönmesi için aşırı yöntemler kullanmalarının gerekliliğine inanıyordu. Buna rağmen ölümünden önce “Bir devrimci olarak ölmek istemiyorum. Sizin hareketinizden uzun zaman önce ayrıldım. Tarih benim gibi bir entellektüelleri devrimin siyasi yönüne çekerek ve beni orada yıllarca bulundurarak bir oyun oynadı. Sonunda yüksek sınıf görüşlerimi hala daha alt edemedim. Hiçbir şekilde proleterya sınıfının savaşçısı olamam” itirafında bulunmuştur. [27]

ÇKP lideri Wang Ming, Comintern’in tavsiyesi üzerine ÇKP merkezini genişletmek yerine Japonlara karşı savaşta KMT ile birlik oluşturmak hususunu müzakere etti. ÇKP toplantılarında, Mao Zedong ve Zhang Wentian [28] bu yoldaşlarını ikna edemediler, durumlarının gerçeğini de açığa çıkartamadılar: Kızıl Ordunun sınırlı gücü ile Japonların bir tümenini bile püskürtmezlerdi. Durumu bu kadar iyi bilmelerine rağmen ÇKP savaş kararı verseydi Çin tarihi kesinlikle çok daha değişik olabilirdi. Mao Zedong toplantılarda sessiz kalmaya zorlandı. Daha sonraları Wang Ming ilk olarak “sol kanata” yönelme ve sonraları sağ kanat ideolojisi fırsatçılığı yapmakla suçlanarak toplantılardan zorla dışarı çıkartıldı.

Parti sekreterlerinden biri olan ve Ocak 1987’de istifa etmeye zorlanmış olan Hu Yaobang, Kültür Devrimi esnasında katledilen bir çok masum kurbanı adalet getirerek Çin halkının ÇKP’ne yeniden destek vermesini sağladı. Ancak o da sonunda tekmeyle dışarı atıldı.

En son koltuğunu kaybeden Sekreter Zhao Ziyang [29], reformları ileriye götürmek için ÇKP’ne yardımcı olmak istedi ancak onun hareketleri kendisine berbat sonuçlar getirdi.

ÇKP’nin her yeni lideri bu şekilde ne başarı elde edebilirdi? ÇKP’ne reform getirmek onların ölümünü demektir. Reformistler yetkilerinin ÇKP tarafından hemen ellerinden alındığını

görüyorlardı. ÇKP üyelerinin ÇKP sistemini değiştirebilmelerinde belirli bir sınır vardı. Dolayısıyla ÇKP'nin reformculukta başarıya ulaşabilmesi için hiçbir şansı yoktu.

Parti liderlerinin hepsi “kötü insana” dönüşecekse ÇKP devrimi nasıl genişletecekti? Bir çok olayda ÇKP en iyi performansı gösterirken—aynı zamanda en kötü olanı, en üstte olanlar mevkilerini kaybediyorlardı. Bunun nedeni kötülük derecesi, ki zamanla en kötüyü seçmiştir, Partinin yüksek standardını karşılayamıyordu. Bir çok parti liderinin siyasi hayatı trajediyle sonuçlanmış ancak ÇKP hayatta kalmayı başarabilmiştir. Mevkilerini koruyabilen ÇKP liderleri Partiyi etkileyebilen kişiler değildi, bunlar Partinin kötü niyetlerini idrak edip bunları takip edebilen kişilerdi. Bunlar krizdeyken ÇKP'nin hayatta kalabilmesini güçlendirdiler ve kendilerini tamamen partiye verdiler. Bundan dolayı Parti üyeleri cennetle savaşmaya, dünya ile harbetmeye ve diğer insanlarla mücadele etmeye muktedir olabildiler. Ancak hiçbir zaman Partiyeye karşı gelemeler. Bunlar Partinin ehlileştirilmiş aletleriydi veya Parti ile en fazla ortak yaşayabilenlerdi.

Bugünün ÇKP'sinin en şaşılacak kalitesi utanmazlık olmuştur. Partiyeye göre partinin tüm hataları bireysel olarak Parti liderlerince yapılmıştır, örneğin, Zhang Guotao [30] veya Dörtlü Çete [31]. Mao Zedong Parti tarafından üç bölüm hatalı yedi bölüm başarılı olarak yargılanmış, Deng Xiaoping kendisini dört bölüm hatalı altı bölüm başarılı olarak yargılamıştır ancak Parti hiçbir zaman hatalı kabul edilmemiştir. Parti hatalı bile olsa hataları Partinin kendisi düzeltmiştir. Dolayısıyla Parti kendi üyelerine “ileriye bakmayı” ve “geçmişteki hesaplarla karmakarışık olmamayı” öğütler. Bir çok şey değişebilir: Komünist cennet, sosyalist gıda ve sığınacağının düşük hedefine dönüşmüş; Marxism-Leninizm “Üç Temsil” ile değiştirilmiştir. ÇKP'nin kontrolünü muhafaza etmek için demokrasiyi geliştirmek, düşünce hürriyetini vermek, bir gecede Jiang Zemin'i terk etmek veya Falun Gong'a zulmedilmesini başka bir kılıfa sokmayı gerekli görmesine kimse şaşırılmamalıdır. ÇKP hakkında hiçbir zaman değişmeyen ve değişmeyecek olan tek şey vardır: Partinin hedeflerini temel olarak takip etmek—onun güç ve kontrolünün hayatta kalması ve muhafaza edilmesi.

ÇKP, sonradan parti doğasına, Partinin en üst temel ilkelerine, liderlerinin ruhlarına, Partinin tamamının çalışma mekanizmasına ve tüm ÇKP üyelerinin hareketleri için kriterlere dönüşen teorik esasını oluşturmak için şiddet, terör ve yüksek baskı altında tutan doktrinleşmeyi karıştırmıştır. Komünist Partinin kendisi bir çelik kadar sert, doktrinleri ise demir kadar katıdır. Bütün üyelerinin isteklerinin birleşmesi ve bütün üyelerinin hareketlerinin Partinin siyasi gündemine tamamen uyması şarttır.

Sonuç

Tarih Çin'deki diğer siyasi güçler arasından niye Komünist Partiyi seçmiştir? Hepimizin bildiği gibi bu dünyada iki güç, iki seçim vardır. Bir tanesi hedefi kötülük yapmak, menfiyi ve olumsuzluğu seçmek olan eski ve kötüdür. Diğeri ise doğruyu ve yardımseverliği seçecek olan doğru ve iyidir. ÇKP eski güçler tarafından seçilmiştir. Bu seçimin nedeni de kesinlikle ÇKP'nin ister Çin'li ister yabancı ister geçmişte ister şimdiki zamanda dünyadaki tüm kötülükleri toplamasıdır. O kötü güçlerin tipik bir temsilcisidir. ÇKP kandırmak için halkın doğruştan masum ve yardımsever özelliklerini avantaj olarak kullanmış ve adım adım bugünkü yok etme kapasitesine hakim olmuştur.

Parti Komünist Parti olmadan yeni Çin olamayacağını iddia etmekle neyi kastetmiştir? 1921’de kuruluşundan 1949’da iktidarı eline geçinceye kadar olan süreçte kandırma ve şiddet olmasaydı ÇKP’nin iktidarı ele geçiremeyeceğini kanıtlar açıkça göstermiştir. ÇKP Marxizm-Leninizmin saptırılmış ideolojisini takip ettiğinden ve ne isterse onu yaptığından dolayı diğer tüm organizasyon şekillerinden farklılık gösterir. Bütün yaptıklarını yüksek teorilerle izah edebilir ve bunları kitlelerin belirli kesimlerine akıllıca bağlayarak hareketlerini “haklı” gösterebilir. Her gün propaganda yayını yapar, stratejilerini çeşitli ilkeler ve teorilere büründürerek kendisinin sonsuza kadar haklı olduğunu kanıtlayabilir.

ÇKP’nin gelişimi yüce ve övülecek hiçbir şeyi olmayan kötülük birikim sürecidir. ÇKP’nin tarihi onun yasa dışılığını katıyetle bize söylemektedir. Çin halkı ÇKP’ni seçmemiştir; bunun yerine ÇKP, Komünist Partiden miras kalan kötü özellikleri-kötülük, aldatma, teşvik etme, toplumun yüz karalarını salıverme, ispiyonluk, çalma çırpma, savaşıma, eliminasyon ve kontrol-uygulayarak bu yabancı kötü hayaleti, Komünizmi Çin halkına empoze etmiştir.

Notlar:

[1] Komünist Marşı “Enternasyonal”den

[2] Mao’nun, "Hunan Köylü Hareketini Araştırma Raporu" ndan (Mart 1927).

[3] Çin halk efsanesi, bir mağarada yaşayan, doğa üstü yeteneklere sahip, fazileti ödüllendiren, ahlaksızlığı ve kötülüğü cezalandıran Beyaz-Saçlı Kız adında bir ölümsüzün hikyesidir. “Modern” Çin drama, opera ve balesinde Çinli bir kız olarak tanımlanır. Bu kız kendisiyle zorla evlenmek isteyen zengin ve yaşlı toprak ağasını reddeden babası acımasızca öldürülünce kaçıp bir mağaraya saklanır. Yetersiz beslenmeden dolayı saçları beyazlar. Toprak ağaları ve halk arasındaki sınıf düşmanlığını kışkırtan “Modern” Çin dramaları için de en iyi bilinenidir.

[4] Lümpen proleterya, kenar mahalle serserilerini işçilere çevirmeye çalıştı. Bu dönem, sınıfça dışlanmış kimseleri tanır, kimi yer altı öğelerini endüstriyel merkezlerdeki nüfusun bir parçası yapmayı amaçlar. Fahişeler, gangsterler, dolandırıcılar, adi suçlular, serseriler, işsizler ve işe yaraman kişiler gibi hiçbir kesim tarafından istenmen kimseler bu grubun öğelerini oluşturur. Bu terim ilk olarak Marx’ın *Fransa’da Sınıf Çatışmaları* 1848-1850 eserinde geçmektedir.

[5] Zhou Enlai (5 Mart 1898 – 8 Ocak 1976), ÇKP tarihinde Mao’dan sonraki en yetkili ikinci kişidir. 1949 yılından ölümüne kadar ÇKP’nin en önemli liderinden biri ve Çin Halk Cumhuriyeti Başbakanlığı görevini yapmıştır.

[6] Gu Shunzhang, ÇKP de gizli ajan olarak çalışmaya başladı. başlangıçta bir özel ajan sistem olan ÇKP olan başlardı. 1931’de KMT tarafından tutuklandı, ve ÇKP’in gizli ajanlarının birçoğunu açığa çıkarmakta onlara yardım etti. Gu’nun ailesinin tam sekiz üyesi boğularak öldürüldü ve Shanghai’daki Fransız mezarlığına gömüldü. Daha fazla bilgi için “ÇKP Tarihindeki Suikastler” (<http://english.epochtimes.com/news/4-7-14/22421.html>).

[7] Haziran 1946 ÇKP ve KMT arasındaki savaştır. Bu savaş üç önemli bölümde olmuştur: Liaoxi-Shenyang, Huai-Hai ve Beijing-Tianjin , bu savaşları ÇKP kazanmıştır ve sonucunda 1 Ekim 1949’da Çin Halk Cumhuriyeti kurulmuştur.

[8] Chiang Kai-shek KMT’nin lideridir, savaş sonrası Tayvan’a sürgüne gönderildi.

[9] Hu Zongnan (1896-1962), Zhejiang vilayetinin, Xiaofeng ilçesinde (Şimdiki Anji ilçesinin bir parçası) doğdu. KMT içinde başarılı bir kumandan ve KMT’nin güneybatı karargahının komutanı ve idaresiyle görevliydi.

[10] Li Xiannian (1909-1992), ÇKP'nin önemli liderlerinden biri. 1983 yılındaki Çin Cumhurbaşkanıdır. Kültür Devriminin son dönemi Ekim 1976 tarihinde sırasında Deng Xiaoping'in tekrar güç elde etmesinde önemli bir rol oynadı.

[11] ÇKP toprak reformuna başladığında insanları sınıflandırdı. Tanımlanan bu sınıflar arasındaki entelektüeller, toprak ağaları, gericiler, casuslar, vb. 9. gruba yani düşman olanlara dahil edildi.

[12] Batı Han Hanedanlığı döneminde yaşamış olan tarihçi ve bilgin Sima Qian (İ.Ö 145-135 ila İ.Ö. 87 arasında)'nin şiiri. O ünlü şiirinde "Herkes, ölecektir; fakat kiminin ölümü Taishan dağından daha ağır kiminin ise tüyden daha hafiftir"der. Taishan Dağı, Çin'deki en büyük dağlardan biridir.

[13] Yang Kuisong: "1920 –1940 yılları arasında Moskova'nın Çin Komünist Partisine sağladığı mali desteklerin bir özeti (1)," No. 27, *21 Century*'nin internet baskısı (30 Haziran, 2004). Web sitesi: <http://www.cuhk.edu.hk/ics/21c/supplem/essay/040313a.htm> (Çince). Yazar Yang Kuisong, Çin Sosyal Bilimler Akademisinde, Çağdaş Tarih Araştırmacısıydı. Şu anda Pekin Üniversitesi Tarih Bölümünde profesör olarak görevli ve Doğu Çin Üniversitesinde profesör yardımcısıdır.

[14] Kuzeye Yolculuk 1927'de Chiang Kai-shek tarafından yürütülen askeri bir kampanyadır, KMT yönetimi altında Çin'i birleştirmek ve yerel savaş liderlerinin yönetimini bitirmeyi amaçlamaktaydı. Bu büyük ölçüde başarılı objektiflerdi. Kuzeye yolculuk, ÇKP ve KMT'nin ittifak içinde oldukları dönemdir.

[15] ÇKP-KMT birlik olduğu dönemde devrimci hareketin kuzeye yolculuğu,

[16] Sun Yat-sen (1866-1925), modern Çin'in kurucusu.

[17] KMT tarafından kontrol edilen Ulusal Devrim Ordusu, Çin Cumhuriyeti'nin ulusal ordusuydu. ÇKP ve KMT'nin ittifak oluşturdukları dönemde, bu birlikteki ÇKP üyelerinden oluşmuştur.

[18] 12 Nisan 1927 de, Chiang Kai-shek yönetimindeki KMT birlikleri, Shanghai ve diğer şehirlerde ÇKP'ne karşı askeri bir çalışma başlattı. Bu çalışma sonucu 5,000 ila 6,000'e yakın ÇKP üyesi yakalandı ve bunların bir çoğu 12-30 Nisan 1927 tarihleri arasında Shanghai'da öldürüldü.

[19] Jinggangshan dağı, ÇKP'nin kırsal devrimin temellerini attığı yer olarak düşünülür ve "Kızıl Ordunun Beşiği" olarak anılır.

[20] Liaoxi-Shenyang, Beijing-Tianjin, ve Huai Hai, KMT ile ÇKP güçleri arasında Eylül 1948 - Ocak 1949 tarihleri arasında gerçekleşen üç büyük savaşı ve bu savaşların sonunda KMT güçleri çok ağır kayıplar verdi. Bu üç savaşta milyonlarca insan yaşamı yitirdi.

[21] Lin Biao (1907-1971), ÇKP'nin kıdemli liderlerinden biri, Çin Polit bürosunun Mao Zedong'dan sonraki en kıdemli üyesi, Başkan Yardımcısı (1958) ve Savunma Bakanı (1959). Lin, Büyük Kültür Devriminin mimarı olarak kabul edilir. Lin, 1966 yılında Mao'nun halefi olarak gösterilmesine rağmen 1970 de gözden düştü. Yayınlanan haberlerde, politik çöküşünü hisseden Lin'in hükümete karşı bir hareket hazırlığında olduğu ve SSCB'ye kaçmaya çalışırken bindiği uçağın Moğolistan'da düşmesi sonucu öldüğü iddia edildi.

[22] Qu Qiubai (1899-1935) ÇKP'nin ilk liderlerinden ve ünlü solcu yazarlardan biridir. 23 Şubat 1935 de KMT tarafından yakalandı ve aynı yıl 18 Haziran da öldü.

[23] Jiang Zemin "Üç Temsil"den ilk olarak Şubat 2000'de yaptığı bir konuşmada bahsetti. Bu doktrine göre, Parti her zaman, Çin'in üretim kaynaklarını geliştiren, ileri kültürel temellere sahip Çinli nüfusu ve bu insanların ezici çoğunluğunu temsil etmelidir.

[24] Zhang Bojun (1895-1969) Çin'deki ilk demokratik parti olan "Çin Demokratik Birliği"nin kurucularından.1957'de Mao Zedong tarafından 1 numaralı En Doğru olarak sınıflandırıldılar. ve bu "En Doğru" sınıfı Kültür Devriminden sonra düzeltmeye tabii olmayan az sayıda kesimden biriydi.

- [25] Luo Longji (1898-1965) “Çin Demokratik Birliği” kurucularından biri. 1958’de Mao Zedong tarafından “En Doğru” olarak sınıflandırıldılar.
- [26] Pu-yi, Mançurca adı Aisin Gioro (1906–1967), Çin’in son imparatoru (1908–1912), hükümlanlığı sırasındaki adı Hsuan T’ung. Görevinden feragat etmesine karşılık, Cumhuriyetçi yeni hükümet tarafından 1924’e kadar kendisine yüklü bir emekli maaşı bağlandı ve Pekin’deki Yasak Şehir de yaşamasına izin verildi. 1925’den sonra Japonların isteği üzerine Tianjin’e yerleşti.1934’te K’ang Te adı altında Manchukuo ve Mançurya imparatoru olarak Japonların kuklası gibi hüküm sürdü. 1945 yılında Ruslar tarafından yakalandı ve tutuklandı. 1946 yılında Pu Yi, Tokya savaş suçları mahkemesinde, Japon milislerinin baskısı sonucu isteksizce alet olduğu yönetimi altındaki Mançurya da işlenen savaş suçlarını doğruladı ve kabul etti. Japonlar tarafından 1950’de, Çinli komünistlere teslim edildi ve 1959 tarihinde Mao Zedong tarafından ilan edilen genel affa kadar Shenyang da hapis tutuldu.
- [27] Qu Qiubai, “Birkaç Sözcük Daha” adlı eseri 18 Haziran 1935’deki ölümünden önce 23 Mayıs 1935 tarihinde yayınlandı.
- [28] Zhang Wentian (1900-1976), 1930’lu yıllarda ÇKP’nin önemli liderlerinden biri. 1954-1960 yılları arasında Dışişleri Bakanı Vekiliydi. 1976 yılında Kültür Devrimi esnasında işkence ile öldürüldü. Ağustos 1979 da saygınlığı iade edildi.
- [29] ÇKP’nin on genel sekreterinden sonuncusu, 1989’da Tiananmen Meydanında gösteri yapan öğrencileri dağıtmak için kuvvet kullanmak suçundan partiden kovuldu.
- [30] Zhang Guotao (1897-1979), ÇKP kurucularından biridir. Nisan 1938’de ÇKP’den atıldı. Kasım 1948’de Tayvan’a, 1949 daise Hong Kong’a gitti.1968’de Kanada’ya göç etti.
- [31] “Dörtlü Çete” Mao Zedong’un karısı Jiang Qing (1913-1991), Shanghai propaganda bölümü memuru Zhang Chunqiao (1917-1991), edebi eleştirmen Yao Wenyuan (1931) ve Shanghai güvenlik şefi Wang Hongwen (1935-1992) tarafından oluşturulmuş. Büyük Kültür Devrimi (1966-1976) sırasında devrime güç sağlamak için ortaya çıkmış, 1970’ler de politikaya egemen olmuşlardır.